

6. DEȘEURI. SUBSTANȚE ȘI PREPARATE CHIMICE PERICULOASE

DEȘEURI. DATE GENERALE

DEȘEURI MUNICIPALE

DEȘEURI DE PRODUCȚIE

DEȘEURI GENERATE DIN ACTIVITĂȚI MEDICALE

NĂMOLURI

DEȘEURI DE ECHIPAMENTE ELECTRICE ȘI ELECTRONICE

VEHICULE SCOASE DIN UZ

ULEIURI UZATE

IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR DE GESTIONARE A DEȘEURILOR ASUPRA MEDIULUI

INIȚIATIVE ADOPTATE PENTRU REDUCEREA IMPACTULUI DEȘEURILOR ASUPRA MEDIULUI

TENDINȚE PRIVIND GENERAREA DEȘEURILOR

SUBSTANȚE ȘI PREPARATE CHIMICE PERICULOASE

6.1. Deșeuri. Date generale

Deșeurile sunt acele substanțe sau obiecte de care deținătorul se debarasează, are intenția sau obligația de a se debarasa. În general, deșeurile reprezintă ultima etapă din ciclul de viață al unui produs (intervalul de timp între data de fabricație a produsului și data când acesta devine deșeu).

În prezent problema gestionării deșeurilor se manifestă tot mai acut din cauza creșterii cantității și diversității acestora, precum și a impactului lor negativ, tot mai pronunțat, asupra mediului înconjurător. Depozitarea deșeurilor pe sol fără respectarea unor cerințe minime, evacuarea în cursurile de apă și arderea necontrolată a acestora reprezintă o serie de riscuri majore atât pentru mediul ambiant cât și pentru sănătatea populației.

De aceea, legislația europeană transpusă prin actele normative naționale a impus o nouă abordare a problematicii deșeurilor, plecând de la necesitatea de a economisi resursele naturale, de a reduce costurile de gestionare și de a găsi soluții eficiente în procesul de diminuare a impactului asupra mediului produs de deșeuri.

Gestionarea deșeurilor cuprinde toate activitățile de colectare, transport, tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor, inclusiv monitorizarea acestor operații și monitorizarea depozitelor de deșeuri după închiderea lor.

Obiectivele prioritare ale gestionării deșeurilor sunt:

a) prevenirea și reducerea producerii de deșeuri și a gradului de pericolozitate al acestora prin:

- dezvoltarea de tehnologii curate, cu consum redus de resurse naturale;
- dezvoltarea tehnologiei și comercializarea de produse care prin modul de fabricare,

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

utilizare sau eliminare nu au impact sau au cel mai mic impact posibil asupra creșterii volumului sau pericolozității deșeurilor, ori asupra riscului de poluare;

- dezvoltarea de tehnologii adecvate pentru eliminarea finală a substanțelor periculoase din deșeurile destinate valorificării;
- valorificarea materială și energetică a deșeurilor, cu transformarea acestora în materii prime secundare, ori utilizarea deșeurilor ca sursă de energie.

Astfel se asigură protejarea resursele naturale prin folosirea materiilor prime secundare din deșeuri și se reduce poluarea mediului cauzată de eliminarea lor.

Documentele strategice naționale care reglementează gestionarea deșeurilor cuprind două componente principale: Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor care constituie instrumentele de bază prin care se asigură implementarea în România a politicii Uniunii Europene în domeniul deșeurilor.

La sfârșitul anului 2006 au fost elaborate Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor (PRGD), de către Agențiile Regionale pentru Protecția Mediului în colaborare cu reprezentanții autorităților de mediu de la nivel local și ai autorităților administrației publice locale și județene, utilizând date de la nivelul acestora. Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor au fost aprobate prin Ordinul Comun al MMGA nr. 1364/14.12.2006 și al MIE nr. 1499/21.12.2006.

Elaborarea și aprobarea PRGD asigură beneficii majore în toate regiunile, astfel:

- asigură cadrul necesar pentru dezvoltarea proiectelor cu finanțare din fonduri europene,
- optimizează investițiile și costurile operaționale în domeniul gestionării deșeurilor la nivel județean și regional,
- asigură un set coerent și cuprinzător de măsuri prevăzute pentru implementarea acțiunilor pe termen scurt, mediu și lung,
- încurajează reducerea cantității de deșeuri printr-o producție curată, cu reciclare și recuperare, utilizând resurse naturale mai puține,
- creează cadrul necesar pentru informarea locuitorilor regiunii și participarea publicului la dezvoltarea și implementarea planului,
- asigură, pe termen mediu și lung, dezvoltarea unor sisteme integrate de gestionare a deșeurilor, cu efecte pozitive asupra mediului și sănătății populației.

PRGD se conformează cu legislația europeană și românească de mediu, iar obiectivele și țintele propuse sunt cele cuprinse în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor. PRGD este structurat în mai multe secțiuni care prezintă situația actuală a regiunii, obiectivele, alternativele de tratare și metodele de stabilire a costurilor minime.

Cele mai importante obiective vizate de PRGD sunt:

- extinderea colectării deșeurilor în zonele rurale nearondate până în prezent unor servicii de salubritate,
- dezvoltarea sistemelor de colectare separată a deșeurilor, în vederea atingerii țintelor de reciclare pentru deșeurile de ambalaje, deșeurile de echipamente electrice și electronice, vehicule scoase din uz,
- construirea unor instalații de tratare a deșeurilor în scopul atingerii țintelor de reducere a cantității de deșeuri biodegradabile ajunse la depozite,
- închiderea depozitelor de deșeuri neconforme și reabilitarea ecologică a amplasamentelor,
- construirea și operarea unor depozite noi conforme.

Începând cu anul 2005, Agenția Națională pentru Protecția Mediului în colaborare cu Institutul Național de Statistică și Agențiile Județene pentru Protecția Mediului realizează ancheta statistică privind generarea și gestionarea deșeurilor, atât pentru necesitățile interne de raportare, cât și în vederea elaborării raportărilor pentru EUROSTAT, responsabilul european cu statistica deșeurilor. Această activitate are la bază atât prevederile legislative generale în domeniul protecției mediului, cât și reglementările specifice din domeniul deșeurilor.

Baza de date se realizează, la nivel național, printr-o aplicație SGBD în ORACLE, "RENVSTAT", creată în primă fază, în anul 2004, prin proiectul PHARE RO 0107.04.03.,

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

contractul EuropeAid 114921/D/SV/RO. Aplicația realizează rapoarte la nivel național, regional și județean.

Inventarul generării și gestionării deșeurilor se realizează anual, pe 3 tipuri de chestionare, în funcție de activitatea desfășurată:

- AS-GD-PRODDDES „Cercetare statistică privind gestiunea deșeurilor, pentru generatorii de deșeurii”;
- AS-GD-MUN „Cercetare statistică pentru primării sau unități specializate în servicii de salubritate”;
- AS-GD-TRAT „Cercetare statistică privind tratarea deșeurilor”.

Ancheta statistică aferentă anului 2006 este în curs de desfășurare.

Alte tipuri de date și informații specifice legate de generarea și gestionarea deșeurilor sunt colectate cu frecvență mai mare, în funcție de cerințele legislative și de raportare.

De aceea, datele prezentate în raportul de față se referă atât la anul 2005, cât și la anul 2006.

Indicatorii de mediu ce caracterizează categoria deșeurilor (conform cadrului „Driving Force – Pressure – State – Impact – Response”) sunt prezentați în tabelul 6.1.1.

Tabel 6.1.1. Lista indicatorilor, conform domeniilor tematice și modelului DPSIR

NIVELUL I: DOMENII TEMATIC E	NIVELUL II: INDICATORI	NIVELUL III: INDICATORI	DPSIR	COMENTARII
DEȘEURI				
Deșeurii municipale	Cantitatea de deșeurii municipale generată pe cap de locuitor	Cantitatea anuală de deșeurii municipale	P	Exprimă cantitatea anuală de deșeurii municipale în funcție de populație
		Populația totală		
	Managementul deșeurilor	Deșeurii municipale colectate	S	Exprimă nivelul de colectare a deșeurilor municipale
		Deșeurii municipale generate		
	Depozite de deșeurii conforme	Numărul depozitelor de deșeurii conforme	R	Depozitul de deșeurii conforme este acela a cărui funcționare face obiectul unui sistem de autorizări și proceduri tehnice de control în conformitate cu legislația națională în vigoare
		Numărul total de depozite de deșeurii		
	Reciclarea deșeurilor	Cantități totale supuse operațiunilor de tratare și eliminare	R	Reciclarea ajută la menținerea unor costuri scăzute de eliminare a deșeurilor și în același timp la conservarea resurselor naturale și protejarea aerului, solului și a apelor de suprafață
	Cantități totale reciclate			
Ponderele cheltuielilor ocazionate de managementul deșeurilor în PIB	Cheltuieli totale la nivel național ocazionate de managementul deșeurilor	R	Evidențiază investițiile naționale în programe de cercetare și crearea de tehnologii „curate” în relație cu PIB-ul	

Sursa: Institutul Național de Statistică

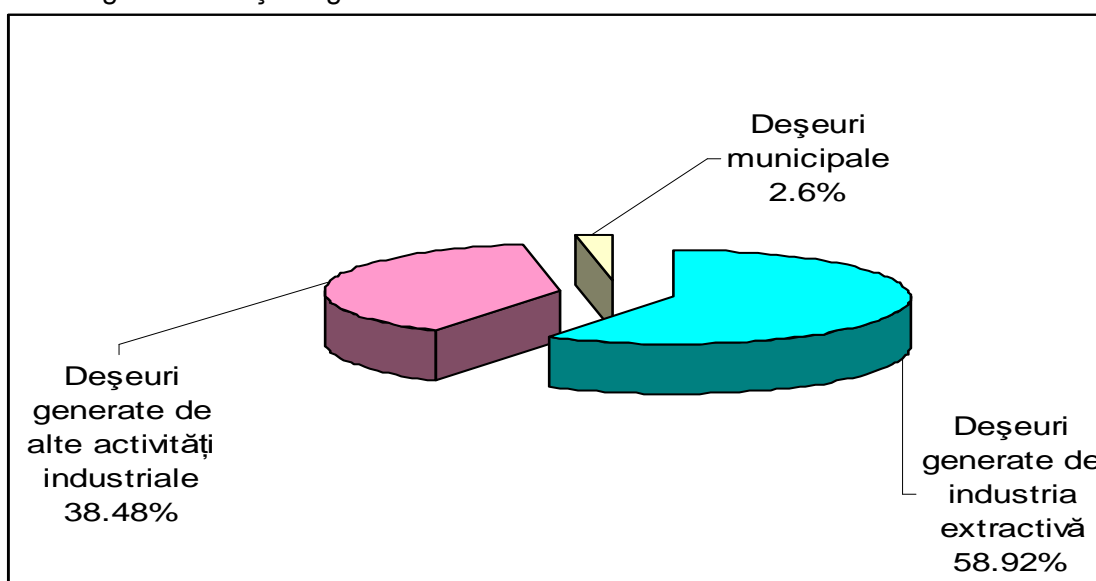
Tabelul 6.1.2. prezintă cantitățile de deșeuri generate în anul 2005, iar figura 6.1.1. prezintă ponderea deșeurilor municipale în totalul deșeurilor generate în România, în anul 2005.

Tabel 6.1.2. Deșeuri generate pe principalele categorii, în anul 2005

Deșeuri generate	Cantitate milioane tone	Procent
Deșeuri generate de industria extractivă	195,43	58,92%
Deșeuri generate de alte activități industriale	127,62	38,48%
Deșeuri municipale	8,64	2,60%
TOTAL	331,69	100%

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Institutul Național de Statistică

Fig. 6.1.1. Deșeuri generate în anul 2005

6.2. Deșeuri municipale

6.2.1. Cantități și compoziție

Deșeurile municipale reprezintă totalitatea deșeurilor generate în mediul urban și rural din gospodării, instituții, unități comerciale, agenți economici (deșeuri menajere și asimilabile), deșeuri stradale colectate din spații publice, străzi, parcuri, spații verzi, deșeuri din construcții-demolări și nămoluri de la epurarea apelor uzate orășenești.

Gestionarea deșeurilor municipale presupune colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea acestora, inclusiv monitorizarea depozitelor de deșeuri după închidere.

Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor municipale aparține administrațiilor publice locale, care, individual sau prin concesionarea serviciului de salubritate către un agent economic autorizat, trebuie să asigure colectarea selectivă, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a acestor deșeuri.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Colectarea deșeurilor menajere nu este generalizată la nivelul țării. În anul 2005, primăriile și operatorii de salubritate au colectat deșeuri menajere de la 83,1% din populația urbană și 11,79% din populația rurală, ceea ce reprezintă, la nivel național, o medie de 49,85%.

În anul 2005 în toate localitățile urbane cât și în unele localități rurale s-a practicat colectarea în amestec a deșeurilor menajere și asimilabile, atât de la populație cât și de la agenții economici. Colectarea selectivă a fost introdusă doar la nivel de proiecte pilot în localități mici/medii și unele cartiere/zona din orașele mari.

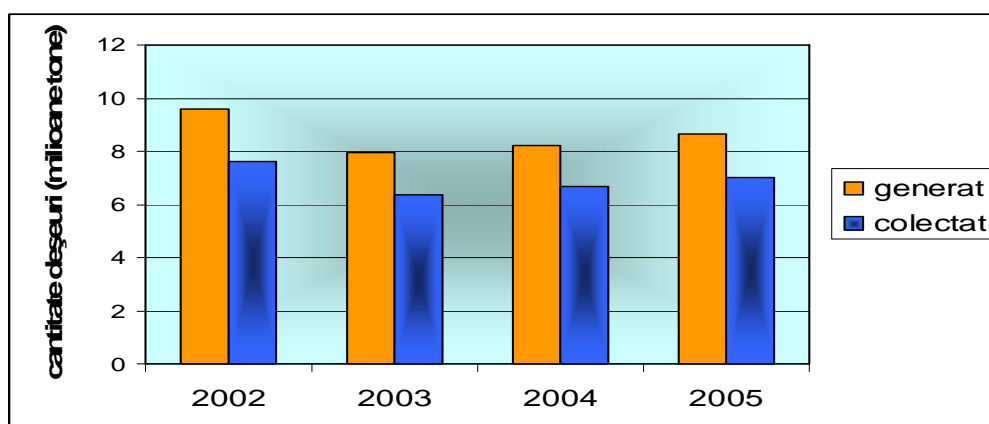
În anul 2005, au fost colectate 7,03 milioane tone de deșeuri municipale (tabelul 6.2.1. și figura 6.2.1.), atât de la populație și agenți economici, cât și din serviciile publice. Față de această cantitate de deșeuri generată și colectată, a fost estimată o cantitate de 1,61 milioane tone deșeuri menajere generate de populația care nu este deservită de servicii de salubritate. Cantitățile de deșeuri generate și necolectate s-au calculat luându-se în considerare indicatorii de generare a deșeurilor de 0,9 kg/loc/zi în mediu urban și 0,4 kg/loc/zi în mediu rural, indicatori stabiliți în PRGD.

Tabel 6.2.1. Deșeuri municipale generate și colectate în perioada 2002- 2005

Deșeuri municipale	Cantitate deșeuri milioane tone			
	2002	2003	2004	2005
Deșeuri menajere colectate	5,72	5,04	5,16	5,56
• în amestec	5,22	4,95	5,1	5,25
de la populație	3,65	3,61	3,64	3,56
de la agenți economici	1,57	1,35	1,46	1,69
• separat	0,50	0,084	0,064	0,31
Deșeuri din servicii publice	1,29	1,06	0,90	1
Deșeuri din construcții/demolări	0,62	0,25	0,65	0,47
Total deșeuri municipale colectate	7,63	6,35	6,71	7,03
Deșeuri menajere necolectate	1,95	1,57	1,49	1,61
Total deșeuri municipale generate	9,58	7,92	8,2	8,64

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Institutul Național de Statistică

Fig. 6.2.1. Cantitatea de deșeuri municipale generate și colectate în perioada 2002 - 2005

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

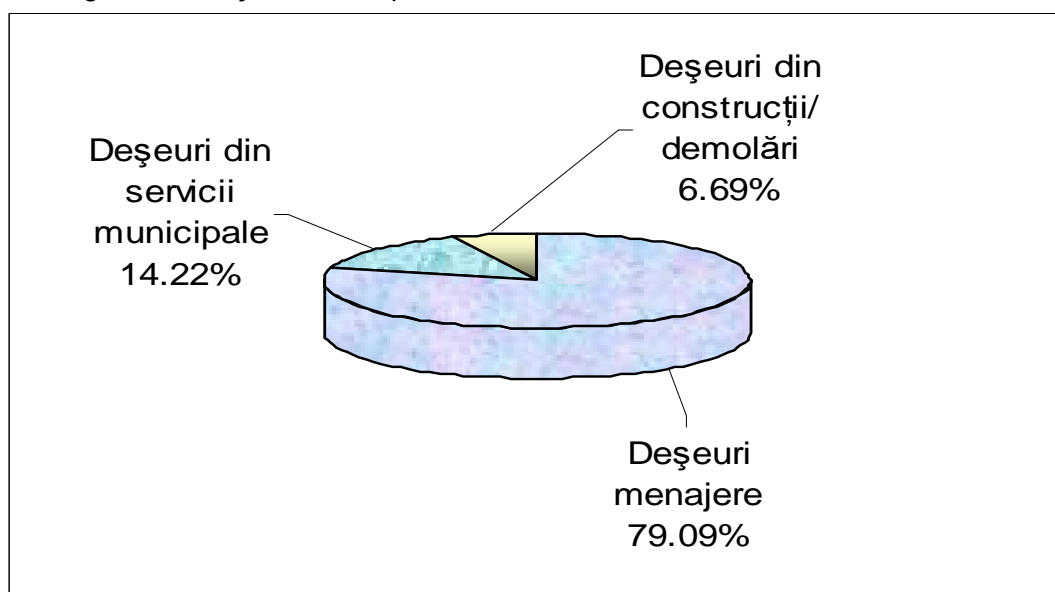
După proveniența lor, deșeurile municipale includ (tabelul 6.2.2. și figura 6.2.2.):

- deșeuri menajere de la populație și deșeuri menajere de la agenții economici;
- deșeuri din servicii municipale (deșeuri stradale, din piețe, spații verzi);
- deșeuri din construcții, demolări (inclusiv alte categorii de deșeuri neclasificate).

Tabel 6.2.2. Deșeuri totale colectate de municipalități în anul 2005

Deșeuri colectate	Cantitate colectată <i>milioane tone</i>	Procent
deșeuri menajere	5,56	79,09%
deșeuri din servicii municipale	1	14,22%
deșeuri din construcții/demolări	0,47	6,69%
TOTAL	7,03	100%

Fig. 6.2.2. Deșeuri municipale colectate în anul 2005

Distribuția cantităților de deșeuri menajere colectate în amestec de la populație și agenții economici este prezentată în tabelul 6.2.3.

Tabel 6.2.3. Deșeuri menajere colectate în amestec în anul 2005

Deșeuri menajere	Cantitate colectată <i>milioane tone</i>	Procent
deșeuri menajere de la populație	3,56	67,81%
deșeuri menajere de la agenți economici	1,69	32,19%
TOTAL	5,25	100%

Tabelul 6.2.4. prezintă indicatorii de generare a deșeurilor municipale în perioada 1998–2005.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Tabel 6.2.4. Indicatori de generare a deșeurilor municipale

Anul	Deșeuri municipale (kg/loc.an)
1998	197
1999	235
2000	270
2001	258
2002	283
2003	347
2004	378
2005	398
media	296

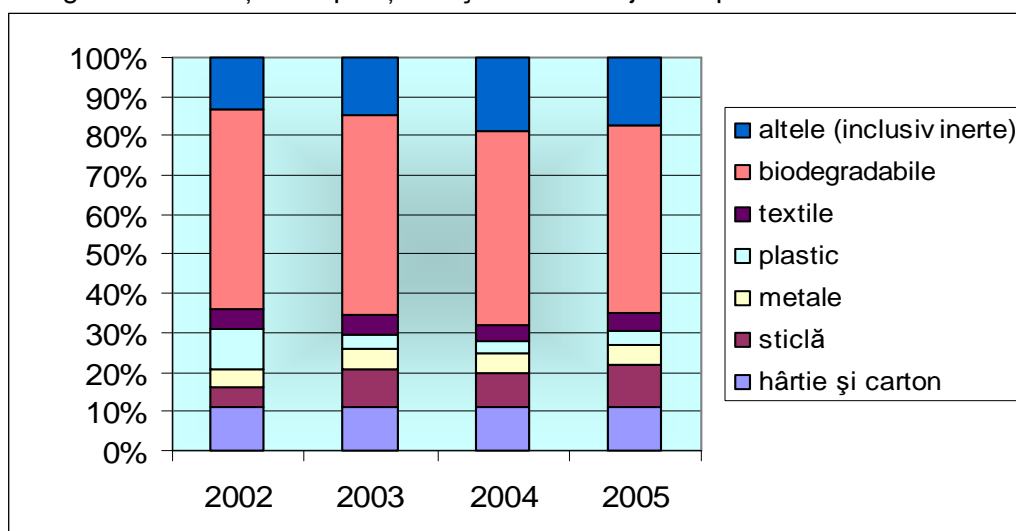
Compoziția procentuală a deșeurilor menajere în România, pentru anul 2005, este prezentată în tabelul 6.2.5. În figura 6.2.3. este prezentată evoluția compoziției deșeurilor menajere în perioada 2002 – 2005.

Tabel 6.2.5. Compoziția procentuală medie a deșeurilor menajere în anul 2005

Material	Procent
Hârtie, carton	11,0%
Sticlă	11,0%
Metale	5,0%
Materiale plastice	3,0%
Textile	5,0%
Biodegradabile organice	48,0%
Inerte	6,0%
Alte deșeuri	11,0%
TOTAL	100%

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Institutul Național de Statistică

Fig. 6.2.3. Evoluția compoziției deșeurilor menajere în perioada 2002 - 2005

În prezent, procentul de colectare selectivă a deșeurilor municipale este mic (2%), colectarea selectivă realizându-se în cadrul unor proiecte pilot inițiate de către societățile de salubritate și primării.

Din cauza procentului scăzut de colectare selectivă a deșeurilor de la populație, componentele reciclabile din deșeurile menajere (hârtie, carton, sticlă, materiale plastice, metale) nu se recuperează, ci se elimină prin depozitare finală împreună cu celelalte deșeuri municipale.

În țara noastră, aproape întreaga cantitate de deșeuri municipale colectate este eliminată prin depozitare.

6.2.2. Deșeuri biodegradabile

În România, materia biodegradabilă din deșeurile municipale reprezintă o componentă majoră. În această categorie sunt cuprinse:

- deșeuri biodegradabile rezultate în gospodării și unități de alimentație publică;
- deșeuri vegetale din parcuri, grădini;
- deșeuri biodegradabile din piețe;
- componenta biodegradabilă din deșeurile stradale;
- nămol de la epurarea apelor uzate orășenești;
- hârtia: teoretic, hârtia este biodegradabilă, dar din punctul de vedere al Planului Național de Gestionare a Deșeurilor, hârtia face parte din materialele reciclabile și nu va fi inclusă în categoria biodegradabilelor, excepție făcând hârtia de cea mai proastă calitate, ce nu poate fi reciclată.

În ultimii ani, procentul de biodegradabile din deșeurile municipale a scăzut de la 72% în 1998, la cca. 48% în 2005. Pentru deșeurile biodegradabile, Hotărârea de Guvern 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, care transpune Directiva 99/31/CE privind depozitarea deșeurilor, stipulează necesitatea scăderii cantității de deșeuri biodegradabile depozitate, după cum urmează:

- reducerea cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate la 75% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, până în anul 2006;
- reducerea cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate la 50% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, până în anul 2009;
- reducerea cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate la 35% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, până în anul 2016.

Soluțiile de recuperare/reciclare și de reducere a materiilor biodegradabile trimise spre depozitare finală, disponibile la acest moment, sunt:

- compostarea (degradare aerobă) – cu producere de compost utilizabil;
- degradare anaerobă cu producere de gaz utilizabil;
- tratare mecano-biologică (degradare aerobă) – cu producere de deșeuri stabilizate, depozitabile.

Pentru a se utiliza în mod eficient procesul de compostare, este necesară o colectare separată a deșeurilor biodegradabile. Trebuie evitată compostarea deșeurilor municipale colectate în amestec, deoarece acestea au un conținut ridicat de metale grele, cum ar fi: Cd, Pb, Cu, Zn, și Hg.

Colectarea separată a materiei biodegradabile poate fi realizată în toate regiunile în care populația locuiește în „zone verzi”, gospodării cu grădini. Cel mai mare volum de deșeuri biodegradabile se generează în mediul rural și este recomandabil ca în aceste zone să se realizeze compostarea individuală (reutilizarea materiilor biodegradabile în propriile gospodării).

În condițiile situației existente, în România este recomandată introducerea colectării separate a materiei biodegradabile în mediul urban mai puțin dens, în zonele verzi ale marilor orașe și în unele zone rurale, acestea reprezentând un procent de 25–35% din populație. În unele orașe s-au înființat stații pilot de compostare a deșeurilor biodegradabile. În funcție de rezultatele acestor proiecte, se vor stabili condițiile necesare pentru extinderea sistemelor de colectare separată și compostare a deșeurilor biodegradabile.

6.2.3. Deșeuri de ambalaje

Ponderea deșeurilor de ambalaje din totalul deșeurilor municipale generate a crescut semnificativ în ultimii ani, urmând tendința crescătoare a cantităților de ambalaje introduse pe piață. Astfel, în anul 2005, cantitatea de ambalaje introdusă pe piață a fost cu circa 9% mai mare decât cea din anul 2004 (1,14 milioane tone în 2005 față de 1,03 milioane tone în 2004).

Structura deșeurilor de ambalaje pe tip de material este prezentată în tabelul 6.2.6.

Tabel 6.2.6. Structura deșeurilor de ambalaje pe tip de material în perioada 2004-2005

Material	2004	2005
Hârtie, carton	23,08%	23,6%
Sticlă	21,04%	21,8%
Metal	11,5%	9%
Plastic	30,3%	29%
Lemn	10,2%	12%

Se consideră că întreaga cantitate de ambalaje introdusă pe piață devine deșeu. Față de întreaga cantitate de deșeuri de ambalaje, în anul 2004 au fost valorificate 27,9% (din care 24,3% prin reciclare), iar în anul 2005 - 26,6% (din care 23% prin reciclare).

6.2.4. Tratarea și valorificarea deșeurilor municipale

În România, colectarea separată a deșeurilor municipale în vederea valorificării materialelor reciclabile provenite din deșeurile de ambalaje (hârtie, carton, sticlă, metale, materiale plastice), se practică într-o mică măsură, la nivel local, în cadrul unor proiecte pilot inițiate de către societățile de salubritate și primării. Aceste proiecte sunt în derulare în colaborare cu asociațiile de locatari (pentru populație), școli, instituții și agenți economici, fiind în continuă extindere în funcție de rezultatele obținute și de fondurile disponibile. În perioada 2004-2006, o atenție deosebită s-a acordat activității de conștientizare și informare a publicului, concomitent cu extinderea proiectelor pilot privind colectarea selectivă.

Pentru a atinge țintele stabilite în legislația europeană și națională, sistemul pentru gestionarea deșeurilor de ambalaje va cuprinde:

- colectarea separată;
- sortarea și procesarea;
- reciclarea finală.

Indiferent de sistemul de colectare a deșeurilor de ambalaje este necesară crearea/dezvoltarea unor instalații de sortare și procesare în vederea reciclării.

Activitatea firmelor de reciclare prezente pe piața internă a înregistrat creșteri semnificative în ultima perioadă, datorită cererii mari venite din partea combinatelor siderurgice, pe segmentul deșeurilor feroase. Pe de altă parte, creșterea prețurilor la materii prime și a faptului că legislația Uniunii Europene impune norme de cantități de

materiale ce trebuie reciclate pe cap de locuitor este de așteptat ca reciclarea aparaturii

electrocasnice să devină o afacere bună. Recuperarea și reciclarea deșeurilor, oricare ar fi natura acestora, reprezintă una dintre activitățile importante pentru economia mondială, ținând cont și de aspectul diminuării tot mai accentuate a resurselor naturale de materii prime. Piața românească nu face excepție, iar investitorii au descoperit că deșeurile nu numai că nu sunt de aruncat, ci că pot aduce bani buni.

Cu toate acestea, pentru anumite tipuri de deșeuri nu există practic opțiuni viabile de valorificare pe plan național (ex. sticlă). În prezent sistemul este disponibil în primul rând pentru ambalajele PET și hârtie. Cantitățile reciclate provin, în principal, de la agenții economici și într-o mai mică măsură de la populație, care primește bani în schimbul materialelor predate unităților specializate. Alte circuite paralele de reciclare au la bază colectarea pe străzi sau în zonele de depozitare. Ele reprezintă, de asemenea, o pondere relativ importantă, dar greu de cuantificat.

La sfârșitul anului 2006 își desfășurau activitatea 88 de operatori economici autorizați pentru colectarea / reciclarea deșeurilor de ambalaje.

Tabel 6.2.7. Reciclatori de deșeuri de ambalaje la sfârșitul anului 2006

PET	Plastic (HDPE, PVC, LDPE, PP, PS)	Hârtie/ Carton	Metale (oțel, aluminiu)	Lemn și Plută	Materiale textile (bumbac, iuta)	Sticlă	
						albă	colorată
20	48	11	4	1	1	2	1

6.2.5. Eliminarea deșeurilor municipale

Depozitarea deșeurilor municipale

În România depozitarea reprezintă principala opțiune de eliminare a deșeurilor municipale. Din totalul deșeurilor municipale generate, aproximativ 98% sunt depozitate în fiecare an.

La sfârșitul anului 2006, erau în funcțiune 243 *depozite* pentru deșeuri municipale, din care:

- 20 depozite de deșeuri conforme cerințelor Directivei 1999/31/CE;
- 223 depozite neconforme cu cerințele Directivei 99/31/CE, care vor sista depozitarea etapizat, până la 16 iulie 2017.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Tabel 6.2.8. Lista depozitelor municipale conforme la sfârșitul anului 2006

Nr.crt	Județ	Deponit	Operator
1	Arad	Arad	ASA ARAD SERVICII ECOLOGICE SRL Arad
2	Bihor	Oradea	ECO BIHOR SRL Oradea
3	Brașov	Brașov	FIN-ECO SA Brașov
4	Brăila	Brăila	TRACON SRL Brăila
5	București	Chiajna	IRIDEX GROUP IMPORT EXPORT București
6	Buzău	Gălbinași	RER SERVICII ECOLOGICE SRL Gălbinași - Buzău
7	Constanța	Ovidiu	TRACON SRL Brăila
8	Constanța	Costinești	IRIDEX GROUP IMPORT-EXPORT SRL București
9	Constanța	Mangalia - Albești	ECO GOLD INVEST SA Mangalia
10	Dolj	Mofleni - Craiova	SERVICIUL PUBLIC DE SALUBRITATE Craiova
11	Ialomița	Slobozia	VIVANI SALUBRITATE SA Slobozia
12	Ilfov	Glina	ECOREC SA Popești Leordeni
13	Ilfov	Vidra	ECO SUD SRL București
14	Mureș	Sighișoara	SCHUSTER ECOSAL SRL
15	Neamț	Piatra Neamț	SALUBRIS SA Piatra Neamț
16	Prahova	Ploiești - Boldești	IRIDEX GROUP IMPORT EXPORT SRL București
17	Prahova	Câmpina - Bănești	APASCO SA Măneciu
18	Prahova	Băicoi	ECOLOGICA SA Băicoi
19	Prahova	Vălenii de Munte	SALUBRITATE SA Ploiești
20	Sibiu	Sibiu - Cristian	TRACON SRL Brăila

Pe lângă depozitele de deșuri municipale din zona urbană, în anul 2004 au fost identificate aproximativ 2686 spații de depozitare în zona rurală cu o suprafață de cel mult 1 ha. Închiderea și ecologizarea depozitelor rurale se va realiza până la 16.07.2009, odată cu extinderea serviciilor de colectare a deșeurilor și la nivel rural, realizarea sistemului de transport, transfer și deschiderea depozitelor zonale.

Potrivit datelor statistice privind generarea și gestionarea deșeurilor în 2005, au fost depozitate 6,88 milioane tone de deșuri, din care circa 2 milioane tone în depozite conforme.

Incinerarea deșeurilor municipale

În prezent, în România nu sunt în funcțiune incineratoare pentru tratarea termică a deșeurilor solide municipale. Compoziția și caracteristicile deșeurilor menajere din România (umiditate de circa 50% și putere calorică mai mică de 8400 kJ/kg), precum și costurile mai ridicate ale acestei metode de eliminare a deșeurilor menajere nu permit incinerarea la această dată.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Planul Național de Gestionare a Deșeurilor prevede că incinerarea deșeurilor municipale în România va deveni fezabilă, din punct de vedere economic și social, numai după anul 2016, ca urmare a creșterii valorilor puterii calorice și reducerii valorilor pentru umiditate și substanțe organice.

În Regiunea 7 Centru există o Fabrică de ciment aparținând de Lafarge România, și anume Uzina Hoghiz în județul Brașov. Până în prezent în cadrul uzinei Hoghiz au fost co-incinerate următoarele tipuri de deșeuri solide: textile, hârtie, materiale plastice, piele, rumeguș, lemn, plută cauciucată. Conform informațiilor furnizate, societatea investește într-o instalație cu 2 linii de mărunțire (shreddere), transport și dozare automatizate, care vor permite utilizarea ca și combustibil alternativ începând cu anul 2007 și a deșeurilor municipale sortate. Deșeurile municipale acceptate la co-incinerare nu trebuie să conțină deșeuri necombustibile, metale sau inserții metalice, pietre și materii organice. Aceasta instalație ar putea prelua anual circa 30.000 t combustibil alternativ.

6.3. Deșeuri de producție

În cursul anului 2005, cantitatea de deșeuri generate de industria extractivă, energetică și prelucrătoare a fost de 323 milioane tone, din care cea mai mare parte (60%) sunt deșeuri rezultate din activitățile de extracție (minerit) – 195 milioane tone, iar 127 milioane tone sunt deșeuri generate din industrie energetică și prelucrătoare.

Activitățile economice în cadrul cărora s-au produs cele mai mari cantități de deșeuri în anul 2005, cu excepția industriei extractive, au fost industria energetică, metalurgie și construcții metalice, industria petrochimică, chimică, cauciuc, mase plastice și industria alimentară.

Distribuția generării deșeurilor pe ramuri de activitate economică este prezentată în tabelul 6.3.1.

Tabel 6.3.1. Deșeuri generate pe activități economice în anul 2005

ACTIVITATE ECONOMICĂ	CANTITATE -MII TONE-	PROCENT
Industria prelucrătoare	20460,90	16,13%
Producția, transportul și distribuția de energie electrică și termică, gaze și apă	105606,09	83,23%
Captarea, tratarea și distribuția apei	187,41	0,15%
Construcții	289,57	0,23%
Alte activități	340,85	0,26%
Total	126884,82	100%

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Institutul Național de Statistică

În anul 2005, cantitatea de deșeuri generată din industria extractivă a scăzut, în timp ce cantitatea de deșeuri generată de la producerea energiei electrice și termice a crescut. Acest lucru se datorează faptului că în anul 2004, s-au înființat Societatea Comercială "Complexul Energetic Rovinari" - S.A., Societatea Comercială "Complexul Energetic Turceni" - S.A. și Societatea Comercială "Complexul Energetic Craiova" - S.A., prin reorganizarea Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice "Termoelectrica" - S.A. și a Companiei Naționale a Lignitului "Oltenia" - S.A. Târgu Jiu (conform HG nr. 103 din 29 ianuarie 2004 privind unele măsuri pentru restructurarea activității de producere a energiei electrice și termice pe bază de lignit).

6.3.1. Deșeuri periculoase

Deșeurile periculoase sunt definite în conformitate cu prevederile OUG 78/2000 privind regimul deșeurilor aprobată prin Legea 426/2001, modificată și completată prin OUG 61/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea 27/2007.

Tipurile de deșeuri periculoase generate din activitățile economico-sociale sunt cuprinse în Lista privind deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, aprobată prin Hotărârea de Guvern 856/2002.

Prin natura lor, deșeurile periculoase au cel mai mare impact potențial asupra mediului înconjurător și sănătății populației. Ținând cont de proprietățile lor specifice (de exemplu: inflamabilitate, corozivitate, toxicitate), este necesar ca activitățile de gestionare a deșeurilor periculoase să fie abordate într-un mod riguros.

Deșeurile periculoase, generate în anul 2005 în cantitate de peste 1,7 milioane tone, au reprezentat 0,54% din totalul deșeurilor generate (inclusiv deșeuri din industria extractivă). Majoritatea deșeurilor periculoase au fost eliminate prin depozitare, co-incinerare sau incinerare în instalațiile proprii ale generatorilor sau în instalații specializate aparținând operatorilor privați.

Principalele tipuri de deșeuri periculoase generate în anul 2005, comparativ cu anul 2004, sunt prezentate în tabelul 6.3.2.

Tabel 6.3.2. Principalele tipuri de deșeuri periculoase

ACTIVITATE ECONOMICĂ	CANTITATE - MII TONE -	
	2004	2005
Industria extractivă	1214,4	997,18
Fabricarea lemnului și a produselor din lemn și plută	44,6	48,33
Industria de prelucrare a țițeiului, cocsificarea cărbunelui	431,1	419,72
Fabricarea substanțelor și produselor chimice	55,8	41,95
Industria metalurgică	383,5	95,43
Industria construcțiilor metalice și a produselor din metal	46,8	11,45
Industria de mașini și echipamente	39,8	14,83
Industria mijloacelor de transport	23,5	30,72
Alte activități	23,4	74,36
Total	2262,8	1733,97

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Institutul Național de Statistică

6.3.2. Gestionarea deșeurilor de producție

Depozitarea deșeurilor de producție

Deșeurile industriale generate de unitățile economice sunt depozitate în spații de depozitare proprii, situate în incintă sau în afara unităților. Cele mai multe dintre aceste spații de depozitare nu au fost realizate ținând cont de cerințele Directivei 1999/31/CE, nici din punctul de vedere al deșeurilor admise la depozitare (lichide, inflamabile, corozive etc) și nici din punct de vedere constructiv.

Depozite pentru deșeuri periculoase

Conform inventarului realizat în anul 2004, existau 51 depozite de deșeuri periculoase, dintre care:

- 4 depozite conforme pentru deșeuri periculoase, care vor continua să opereze până la epuizarea capacității de depozitare, și
- 47 depozite neconforme pentru deșeuri periculoase, care au sistat depozitarea la termenul limită 31.12.2006.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Pentru gestionarea deșeurilor generate după 01.01.2007, agenții economici care au sistat depozitarea pe cele 47 depozite de deșeuri periculoase, au optat în general pentru alternative precum valorificarea și incinerarea deșeurilor, precum și depozitarea în depozite conforme propriei. În acord cu Planul Național de Gestionare a Deșeurilor și cu Planul de Implementare al Directivei nr. 1999/31/EC, începând cu anul 2007, deșeurile periculoase vor fi tratate înaintea depozitării.

În plus față de cele 4 depozite conforme inventariate în anul 2004, la sfârșitul anului 2006 erau în funcțiune și 2 depozite conforme pentru deșeuri periculoase, aparținând agenților economici: SC DUCTIL STEEL SA BUZĂU și S.C. TERAPIA SA Cluj – Napoca.

De asemenea, este în construcție și va fi dat în funcțiune în anul 2007 depozitul zonal de deșeuri periculoase SC VIVANI SALUBRITATE SA Slobozia, cu o capacitate totală de depozitare de 10.000 tone.

Depozite de deșeuri din industria extractivă

Haldele de steril din industria extractivă a cărbunelui

Depozitele de deșeuri din industria extractivă a cărbunelui sunt depozite conforme, care au fost realizate în baza unor proiecte și au prevăzut lucrări de stabilizare, monitorizare și incinerare.

Haldele de steril se încadrează în categoria depozitelor pentru deșeuri inerte – nepericuloase. La nivelul anului 2004 au fost inventariate 551 halde de steril, din care active 94, iar 457 în diferite faze de închidere, activitate gestionată de Agenția Națională pentru Dezvoltarea și Implementarea Programelor de Reconstrucție a Zonelor Miniere. Cele 94 halde de steril active pentru deșeurile inerte/nepericuloase rezultate din industria extractivă a cărbunelui sunt conforme și ele vor funcționa până la epuizarea capacității.

Iazuri de decantare din industria extractivă

Industria extractivă a minereurilor a avut în exploatare 21 iazuri de decantare. Din punct de vedere constructiv, iazurile de decantare pot fi considerate conforme, ele fiind construite și operate pe baza unor proiecte și norme specifice, acestea respectând aproape în totalitate cerințele Hotărârii de Guvern nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor. Din cele 21 iazuri de decantare:

- 16 iazuri de decantare au sistat depozitarea la 31.12.2006,
- 5 iazuri de decantare care au perioade de tranziție, dintre care trei pentru închidere și două iazuri pentru conformare, astfel:
  - Ostra – Valea Straja / MINBUCOVINA Vatra Dornei – sistare la 31.12.2010;
  - Fânațe / Băița Ștei – sistare 31.12.2009;
  - Aurul Recea TRANS GOLD Baia Mare – sistare la 31.12.2010
  - Valea Șesei și Valea Ștefancei / CUPRUMIN Abrud – conformare până 31.12.2011 și continuarea activității.

Sistarea depozitării deșeurilor în formă lichidă în iazurile de decantare existente se va face gradual, în urma încetării activității miniere aferente, la majoritatea companiilor miniere existente.

Bataluri din industria extractivă a petrolului

În urma procesului de extracție a țițeiului rezultă un amestec ce conține țiței, impurități lichide (emulsie) sub formă de apă de zăcământ și impurități solide cu denumirea uzuală de șlam. Există 43 depozite șlam, din care 16 depozite sunt construite respectând cerințele Hotărârii de Guvern nr. 349/2005 și 27 depozite neconforme constructiv, dar care în general au fost amplasate în zone cu argilă de peste 5m, astfel încât, până în prezent, nu s-au constatat infiltrații și/sau scurgeri exterioare. Aceste depozite au în total o suprafață de circa 18 ha.

Toate cele 43 bataluri au sistat depozitarea la sfârșitul anului 2006, conform prevederilor legislative în vigoare.

Conform strategiei avute în vedere de proprietarul batalurilor (PETROM – OMV), tratarea deșeurilor existente în cele 43 de bataluri și în alte spații de stocare se va face cu

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

ajutorul unor centrifuge mobile. Deșeurile se vor separa în trei faze: petrol, apă și deșeu solid. Petrolul se valorifică, apa se pompează în subteran, iar fracția solidă se tratează în instalațiile de remediere. În instalația de remediere rezultă o fracție care poate fi utilizată în acoperirea gropilor rezultate de la excavări, iar fracția care nu poate fi utilizată se va depozita în depozite conforme de deșeuri nepericuloase. Cu ajutorul acestei metode de tratare cantitatea de deșeuri se reduce la 20-30%. Până la încheierea contractelor cu firme specializate pentru tratarea deșeurilor cu ajutorul instalațiilor mobile, deșeurile rezultate din procesul de extracție se vor depozita temporar în rezervoare metalice, sau alte facilități deținute de către operatori.

PETROM - OMV are în vedere construirea următoarelor facilități pentru gestionarea deșeurilor generate după 01.01.2007:

- 7 spații de stocare temporară;
- 7 depozite conforme pentru deșeuri nepericuloase;
- 15 instalații de bioremediere.

Incinerarea deșeurilor de producție

Instalații existente pentru incinerarea deșeurilor

- 4 instalații de incinerare aparținând la 3 operatori privați din industrie care incinerează propriile deșeuri periculoase (SNP PETROM Prahova, OLTCHIM Rm Vâlcea și KOBER Piatra Neamț)
  - SNP Petrom Sucursala Petrobrazi deține două instalații de incinerare nămoluri cu conținut de substanțe periculoase de la epurarea biologică a apelor reziduale industriale. În proiectul de program de conformare aferent documentației pentru obținerea autorizării integrate de mediu, termenul pentru conformare este anul 2009;
  - SC Oltchim SA Râmnicu Vâlcea deține o instalație de tip ATOCHEM Franța, cu recuperare de căldură, pentru incinerarea reziduurilor organo-clorurate lichide provenite de la Instalația Monomer. Este în derulare procedura de obținere a autorizației integrate de mediu;
  - SC Kober SRL Piatra Neamț deține o instalație de incinerare de tipul IPROMED București pusă în funcțiune în anul 1997 pentru incinerare ape chimice și deșeuri solide (șlamuri, vopseluri, lacuri, rășini) rezultate din activitatea proprie. Costurile totale estimate pentru conformarea tehnică a instalației de incinerare cu cerințele Directivei 2000/76/CE până la 31.12.2006: 1.652.000 (EURO). Aceste instalații au posibilitatea tehnică de re tehnologizare pentru conformarea deplină cu cerințele Directivei 2000/76/CE până la 31 decembrie 2006.
- 7 instalații existente pentru incinerarea deșeurilor periculoase aparținând operatorilor privați care incinerează pentru terți: PRO AIR CLEAN Timișoara, MONDECO Suceava, ECOFIRE Constanța, IF TEHNOLOGII Cluj Napoca, IRIDEX – București, GUARDIAN Craiova, SUPERSTAR Rădăuți.

Instalații existente pentru co-incinerarea deșeurilor

- 7 instalații de co-incinerare în cuptoare de ciment – autorizate pentru tratarea deșeurilor periculoase solide și lichide, după cum urmează:
  - S.C. CARPATCEMENT HOLDING S.A. Sucursala Bicz,
  - SC LAFARGE SA - punct de lucru MEDGIDIA,
  - HOLCIM SA CÂMPULUNG,
  - SC CARPATCEMENT HOLDING SA - Sucursala Fieni,
  - SC CARPATCEMENT HOLDING SA - Sucursala Deva,
  - HOLCIM SA Aleșd,
  - SC LAFARGE SA Brașov - Hoghiz.

6.3.3. Gestionarea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari

În vederea evitării efectelor negative asupra sănătății populației și asupra mediului înconjurător, bifenilii policlorurați și compușii similari denumiți compuși desemnați, sunt supuși unui regim de gestiune și control, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 173/2000 completată și modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2005.

De asemenea, prin Hotărârea Guvernului nr. 992/2005 privind limitarea utilizării anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 816/2006, se limitează utilizarea acestor substanțe în echipamentele electrice și electronice.

În anul 2005 au fost inventariate echipamentele cu conținut de PCB/PCT (transformatoare și condensatoare), aflate în funcțiune sau scoase din uz la operatorii economici, inventar pe baza căruia a fost elaborat planul național de eliminare pentru aceste tipuri de echipamente.

În cursul anului 2006, operatorii economici deținători au predat spre eliminare 20934 de echipamente cu PCB, față de numărul planificat de 16567 echipamente.

La sfârșitul anului 2006 a fost actualizat inventarul echipamentelor cu PCB / PCT aflate în funcțiune sau scoase din uz la operatorii economici. Datele centralizate sunt prezentate în tabelul 6.3.3.

Tabel 6.3.3. Situația echipamentelor cu conținut de PCB / PCT la sfârșitul anului 2006

- bucăți -

Tip echipament	În funcțiune	Scoase din uz	Total
Transformatoare	701	94	795
Condensatoare	92600	78746	171346
Total	93301	78840	172141

6.4. Deșeuri generate din activități medicale

Gestionarea deșeurilor rezultate din activitățile medicale este reglementată de Ordinul Ministrului Sănătății și Familiei nr. 219/2002 care aprobă Normele tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activități medicale și Metodologia de culegere a datelor pentru baza națională de date.

Unitățile sanitare elaborează și aplică cu prioritate programe, strategii de management și proceduri medicale care să prevină generarea de deșeuri periculoase sau să reducă pe cât posibil cantitățile produse. Unitățile sanitare elaborează și aplică planul propriu de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile medicale, în concordanță cu regulamentele interne și cu codurile de procedură, pe baza reglementărilor în vigoare.

Normele tehnice sunt aplicate de către toate unitățile în care se desfășoară activități medicale în urma cărora sunt produse deșeuri, indiferent de forma de organizare.

Institutul de Sănătate Publică București gestionează baza de date națională privind deșeurile rezultate din activitatea medicală conform Ordinului Ministrului Sănătății nr. 219/2002 pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activitățile medicale și a Metodologiei de culegere a datelor pentru baza națională de date privind deșeurile rezultate din activitățile medicale.

Din cantitatea totală de deșeuri produse în unitățile sanitare, 75–90% sunt deșeuri nepericuloase, asimilabile cu cele menajere și numai 10–25% sunt deșeuri periculoase. Atât cantitățile, cât și tipurile de deșeuri rezultate din activitățile medicale variază în funcție de mai mulți factori: mărimea unității sanitare, specificul activităților și al serviciilor prestate, numărul de pacienți asistați sau internați la un moment dat și pe perioada întregului an.

Deșeurile nepericuloase rezultate din activități medicale sunt deșeuri asimilabile celor menajere, rezultate din activitățile serviciilor medicale, tehnico-medice, administrative, de

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

cazare, a blocurilor alimentare și oficiilor de distribuire a hranei. Aceste deșeuri se colectează și se îndepărtează la fel ca și deșeurile menajere, pe bază de contracte cu operatorii de salubritate.

În categoria deșeurilor nepericuloase intră: ambalajele materialelor sterile, flacoane de perfuzie care nu au venit în contact cu sângele sau alte lichide biologice, ghipsul necontaminat cu lichide biologice, hârtia, resturile alimentare (cu excepția celor provenite de la secțiile de boli contagioase), saci și alte ambalaje din material plastic, recipiente din sticlă care nu au venit în contact cu sângele sau alte lichide biologice etc.

Evoluția cantităților de deșeuri periculoase rezultate din activitățile medicale în perioada 2004 – 2006 este prezentată în tabelul 6.4.1.

Tabel 6.4.1. Evoluția cantităților de deșeuri medicale periculoase în perioada 2004 – 2006

ANUL	NIVELUL DE ESTIMARE	CANTITĂȚI MEDII ESTIMATE (T/AN)	VALORI MEDII (T/AN)
2004	41 județe	15063	17553
	Municipiul București	2490	
2005	41 județe	13466	15226
	Municipiul București	1760	
2006	41 județe	13193	14837
	Municipiul București	1644	

Sursa: Institutul de Sănătate Publică București

Cantitatea totală de deșeuri periculoase medicale estimată la nivelul anului 2006 este de 14837 tone. Comparativ cu anul precedent, se constată o scădere cu aprox. 2,56% a cantității de deșeuri periculoase generate de unitățile sanitare cu paturi.

Institutul de Sănătate Publică București elaborează anual sinteza națională intitulată „Monitorizarea și inspecția modului de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală”, în conformitate cu prevederile Ordinului Ministrului Sănătății nr. 1688/2004 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 598/2003 privind elaborarea sintezelor naționale în cadrul subprogramului 1.4 "Evaluarea stării de sănătate și a factorilor de risc".

Transportul intern al deșeurilor medicale periculoase

Un total de 76,3 % din unitățile sanitare folosesc un circuit separat pentru transportul deșeurilor la nivelul unității sanitare. În majoritatea cazurilor, transportul se realizează manual pe scările de serviciu sau cu liftul (70,7%), dar există și un procent destul de important (27,1%) în rândul unităților sanitare care utilizează cărucioare speciale și lift.

Stocarea temporară a deșeurilor medicale periculoase

Din totalul unităților sanitare, 62,7% dețin un spațiu de stocare temporară amenajat special, întrunind condițiile stipulate de legislația în vigoare, iar 20% din unități dețin spații de stocare necorespunzătoare din punct de vedere igienico-sanitar. 3,7% din unitățile sanitare investigate nu au nevoie de spații de stocare temporară, deoarece deșeurile generate sunt transportate direct la locul de eliminare finală (spitalele respective mai au încă un crematoriu în funcțiune sau dețin un echipament propriu de neutralizare a deșeurilor periculoase). 11,4% unități sanitare nu au în dotare spații de stocare temporară a deșeurilor. 87,6% din unitățile sanitare utilizează containere mobile în spațiul de depozitare temporară, și în marea lor majoritate (88,7%) realizează dezinfecția acestora după utilizare.

Transportul extern al deșeurilor medicale periculoase

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Transportul deșeurilor medicale periculoase până la locul de eliminare finală se face cu respectarea strictă a normelor de igienă și securitate în scopul protejării personalului și a populației.

În prezent există 61 agenți economici autorizați sau în curs de autorizare pentru transportul deșeurilor medicale periculoase.

Eliminarea finală a deșeurilor medicale periculoase

Analizând și corelând datele ce privesc modalitatea de tratare și eliminare finală a deșeurilor periculoase rezultate din activitatea medicală au rezultat următoarele procente:

- aproximativ 32% din unitățile sanitare utilizează ca metodă de eliminare finală arderea în crematoriul propriu;
- aproximativ 2% folosesc încă instalații improvizate;
- în jur de 17% din unitățile sanitare folosesc arderea în crematoriul altei unități ca metodă de eliminare finală;
- 52% unități sanitare au contract cu firme specializate în vederea eliminării finale a deșeurilor periculoase generate. Din acest procent, 18% unități sanitare au contract cu firme ce derulează servicii de neutralizare a deșeurilor, iar 34% au contracte cu instalații de incinerare;
- un procent de 7,2% dintre unitățile sanitare evaluate dețin instalație proprie de neutralizare.

Eliminarea finală constituie o verigă importantă în sistemul de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea unităților sanitare. Comparativ cu anul 2005, procentajul unităților sanitare care ard deșeurile periculoase în crematoriu propriu a scăzut cu 8%. Aceasta se datorează atât respectării calendarului de închidere etapizată a instalațiilor rudimentare de ardere (crematorii), cât și externalizării serviciilor de eliminare finală. În decursul anului 2006 au fost închise 114 crematorii la nivel național. Datorită acestor măsuri întreprinse, unitățile sanitare au optat pentru externalizarea serviciilor de eliminare finală. Opțiunile de eliminare finală ale unităților sanitare care au sistat activitatea crematoriului din dotare sunt reprezentate de ardere în crematoriul altei unități apropiate ca locație și încheierea unui contract cu o firmă specializată în domeniu (stație de incinerare sau neutralizare). În anul 2006, procentul unităților sanitare care neutralizează deșeurile periculoase medicale în echipamente proprii de neutralizare s-a dublat față de anul precedent.

6.5. Nămoluri

Nămolurile provin de la epurarea apelor uzate orășenești, industriale și de la tratarea apei. Principala sursă de producere a nămolurilor o reprezintă stațiile de epurare a apelor uzate orășenești.

Nămolurile provenite de la epurarea apelor uzate sunt nămolurile reținute și colectate din decantoarele primare și secundare ale stațiilor de epurare mecano-biologice.

Apele uzate epurate în stațiile de epurare provin din zonele populate dar și din întreprinderi industriale, fie că sunt racordate la canalizare sau apele sunt transportate cu vidanța de la unitățile neracordate.

Conform reglementărilor privind epurarea apelor uzate, deținătorii stațiilor de epurare sunt obligați să re tehnologizeze stațiile de epurare, să amelioreze calitatea nămolului și să asigure o gestionare corespunzătoare a nămolului.

În vederea realizării obiectivelor de reducere a cantităților de deșeurii biodegradabile depozitate, pe viitor nu va mai fi permisă eliminarea nămolurilor de epurare nestabilizate pe depozitele de deșeurii nepericuloase.

6.5.1. Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate orășenești

În stațiile de epurare orășenești, în anul 2005, s-au generat următoarele cantități de nămoluri, prezentate în tabelul 6.5.1.

Tabel 6.5.1. Nămoluri generate de stațiile de epurare municipale

Tip de nămol	Nămol primar	Nămol secundar	Nămol chimic	Nămol mixt	Total
Nămol umed (tone/an)	1030797	197630	543	1730243	2959213
Nămol uscat (tone/an)	54756	22871	1,5	56694	134322

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Referitor la gestionarea nămolurilor de la stațiile de epurare municipale, în tabelul 6.5.2., se prezintă modalitățile utilizate și cantitățile gestionate.

Tabel 6.5.2. Gestionarea nămolurilor de la stațiile de epurare municipale – cantități (tone)

Tip gestionare	Nămol primar	Nămol secundar	Nămol chimic	Nămol mixt	Total
Depozitare la depozitul de deșeuri	10 245	21 642	0	41 961	73 848
Incinerare	375	0	0	375	750
Depozitare în stocul propriu	68 780	15 906	93	801 692	886 471
Alte forme de eliminare	1 513	6	0	24 696	26 215
Folosite în agricultură	755	0	0	3 070	3 825

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

6.5.2. Nămoluri provenite de la epurarea apelor uzate industriale

În tabelele 6.5.3. și 6.5.4. se prezintă situația privind generarea și gestionarea nămolurilor provenite de la epurarea apelor uzate industriale.

Tabel 6.5.3. Nămoluri generate de stațiile de epurare a apelor uzate industriale

Tip de nămol	Nămol primar	Nămol secundar	Nămol chimic	Nămol mixt	Total
Nămol umed (tone/an)	624904	43079	50007	6552856	1373275
Nămol uscat (tone/an)	1439212	1030	21708	76227	242887

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Tabel 6.5.4. Gestionarea nămolurilor de la stațiile de epurare industriale – cantități (tone)

Tip de nămol	Nămol primar	Nămol secundar	Nămol chimic	Nămol mixt	Total
Depozitare la depozitul de deșeuri	111 906	16 810	16845	16 777	162 338
Incinerare	953	0	0,070	24 686	25 639
Depozitare în stocul propriu	32 530	908	2161	58889	94 489
Alte forme de eliminare	4 441	0	109	36 398	40 949
Folosite în agricultură	22 661	710	0	85 140	108 511*

*Acest nămol provine, în principal, de la fermele de creșterea intensivă a animalelor
Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

6.6. Deșeuri de echipamente electrice și electronice

Gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE) este reglementată prin:

- Hotărârea de Guvern nr. 448/2005 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice
- Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1.225/721/2005 privind aprobarea Procedurii și criteriilor de evaluare și autorizare a organizațiilor colective în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de colectare, reutilizare, reciclare și valorificare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, modificat de OM 1.269/820/2006
- Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1.223/715/2005 privind procedura de înregistrare a producătorilor, modul de evidență și raportare a datelor privind echipamentele electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice, modificat prin Ordinul comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile și al ministrului economiei și finanțelor nr. 706/2007
- Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 901/2005 privind aprobarea măsurilor specifice pentru colectarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice care prezintă riscuri prin contaminare pentru securitatea și sănătatea personalului din punctele de colectare
- Ordin comun MMGA/MEC/ ANPC nr.556/435/191 privind marcajul specific aplicat echipamentelor electrice și electronice introduse pe piață după data de 31 decembrie 2006
- Hotărârea de Guvern 992/25 august 2005 privind limitarea utilizării anumitor substanțe periculoase în EEE, modificată și completată de Hotărârea de Guvern 816/2006.

Conform obiectivelor Hotărârea de Guvern 448/2005, în anii 2005 și 2006, s-au stabilit locațiile punctele de colectare pentru municipiul București (6 puncte), pentru fiecare județ (41 de puncte), pentru fiecare oraș cu peste 100.000 locuitori (24 de puncte), și pentru fiecare oraș cu peste 20.000 locuitori (80 de puncte). La sfârșitul

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

anului 2006 erau funcționale 100 de puncte de colectare DEEE din numărul total de amplasamente puse la dispoziție de administrația publică locală.

La începutul anului 2006 s-a demarat procedura de înregistrare a producătorilor de echipamente electrice și electronice în Registrul producătorilor și importatorilor de echipamente electrice și electronice la ANPM. Până la sfârșitul anului 2006 au fost înregistrați 564 de producători de EEE.

6.7. Vehicule scoase din uz

Gestionarea vehiculelor scoase din uz (VSU) este reglementată prin:

- Hotărârea de Guvern 2406/2004 privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, modificată și completată prin Hotărârea de Guvern 1313/2006;
- Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor, ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 87/527/411/2005 privind aprobarea modelului și a condițiilor de emitere a certificatului de distrugere la preluarea vehiculelor scoase din uz;
- Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1224/722/2005 pentru aprobarea procedurii și condițiilor de autorizare a persoanelor juridice în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de reutilizare, reciclare și valorificare energetică a vehiculelor scoase din uz;
- Ordinul MMGA 625/2007 privind aprobarea Metodologiei pentru urmărirea realizării de către operatorii economici a obiectivelor prevăzute la art. 15 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 2406/2004 privind gestionarea vehiculelor scoase din uz.

Datele privind vehiculele scoase din uz colectate, tratate și deținute în stoc la nivelul anului 2005 sunt prezentate în tabelul nr. 6.7.1.

Tabel 6.7.1. Vehicule scoase din uz

Nr crt.	ARPM	VSU COLECTATE	VSU DEZMEMBRATE/ TRATATE	STOC VSU
1	BACĂU	2884 VSU 180 caroserii	2207 VSU 180 caroserii	762 VSU (677 la sfârșitul anului 2005 + 85 stoc din anii anteriori) 0
2	GALAȚI	1781 VSU	1162 VSU	619 VSU
3	PITEȘTI	3451 VSU 24 caroserii	2452 VSU 0	999 VSU 24 caroserii
4	CRAIOVA	1750 VSU 1077 caroserii	1206 VSU 1069 caroserii	544 VSU 8 caroserii
5	TIMIȘOARA	2011 VSU	1952 VSU	59 VSU
6	CLUJ	3089 VSU	2117 VSU	972 VSU
7	SIBIU	1704 VSU	1060 VSU	644 VSU
8	BUCUREȘTI	4791 VSU	1056 VSU	3735 VSU
	TOTAL	21461 VSU 1281 caroserii	13212 VSU 1249 caroserii	8334 VSU (8249 la sfârșitul anului 2005 + 85 stoc din anii anteriori) 32 caroserii

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

La sfârșitul anul 2006, existau conform legislației în vigoare pentru desfășurarea activităților de colectare/dezmembrare /tratate VSU, însumând împreună 130 puncte de lucru, a căror este prezentată în tabelul 6.7.2.

Tabel 6.7.2. Răspândirea în teritoriu a celor 116 operatori economici autorizați pentru desfășurarea activităților de colectare/dezmembrare /tratate

Nr. crt.	ARPM	APM	Numărul operatorilor economici autorizați pentru colectare/ dezmembrare/tratate VSU	
			Operatori economici	Puncte de lucru
1	BACĂU	Bacău	5	5
2		Botoșani	2	2
3		Iași	5	8
4		Neamț	2	2
5		Suceava	8	8
6		Vaslui	1	2
7	GALAȚI	Vrancea	5	5
8		Brăila	1	1
9		Buzău	6	6
10		Tulcea	1	1
11		Galați	3	3
12		Constanța	3	3
13	PITEȘTI	Dâmbovița	3	4
14		Argeș	3	3
15		Teleorman	2	2
16		Ialomița	2	2
17		Prahova	3	4
18		Călărași	1	1
19		Giurgiu	-	-
20	CRAIOVA	Gorj	3	3
21		Dolj	4	4
22		Olt	1	2
23		Mehedinți	1	1
24		Vâlcea	1	2
25	TIMIȘOARA	Caraș-Severin	2	2
26		Arad	1	1
27		Timiș	4	5
28		Hunedoara	4	4
29	CLUJ	Bihor	6	6
30		Bistrița-Năsăud	2	2
31		Cluj	3	3
32		Maramureș	2	2
33		Sălaj	3	3
34		Satu-Mare	2	2
35	SIBIU	Alba	3	3
36		Brașov	4	7
37		Harghita	3	3
38		Covasna	2	2
39		Sibiu	2	2
40		Mureș	2	5
41	BUCUREȘTI	București	3	3
42		Ilfov	2	2

6.8. Uleiuri uzate

În anul 2006 au fost inventariați la nivel național 1505 operatori economici generatori de uleiuri uzate, care au utilizat 30517,35 tone uleiuri proaspete și au generat o cantitate de 7237,22 t uleiuri uzate.

În anul 2006 au funcționat 160 de operatori economici care au **colectat** uleiuri uzate, după cum urmează:

- 49 operatori economici autorizați pentru colectarea uleiurilor uzate;
- 101 stații de distribuție a produselor petroliere care au preluat uleiuri uzate conform art.8 al HG 662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate, modificată și completată prin HG 441/2002 și HG 1159/2003;
- 10 magazine care comercializează uleiuri și care au colectat uleiuri uzate conform art.9 al HG 662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate, modificată și completată prin HG 441/2002 și HG 1159/2003.

A fost valoficată energetic, prin co-incinerare, cantitatea de 2062,15 tone uleiuri uzate.

6.9. Impactul activităților de gestionare a deșeurilor asupra mediului

Actualele practici de colectare, transport și depozitare a deșeurilor urbane sunt încă necorespunzătoare, generând un impact negativ asupra factorilor de mediu și facilitând înmulțirea și diseminarea agenților patogeni și a vectorilor acestora. Deșeurile industriale constituie surse de risc pentru sănătate și mediu din cauza conținutului lor în substanțe toxice, precum metale grele (plumb, cadmiu), pesticide, solvenți, produse petroliere.

Cel mai critic aspect care afectează calitatea solului în România este legat de numărul mare de depozite de deșeuri neconforme, precum și de depozitarea necorespunzătoare a unor cantități considerabile de deșeuri care ar putea fi valorificate.

Problemele cu care se confruntă încă gestionarea deșeurilor în România pot fi sintetizate astfel:

- depozitarea pe teren descoperit este încă cea mai importantă cale pentru eliminarea finală a acestora;
- depozitele existente sunt uneori amplasate în locuri sensibile (în apropierea locuințelor, a apelor de suprafață sau subterane, a zonelor de agrement);
- depozitele de deșeuri nu sunt amenajate corespunzător pentru protecția mediului, conducând la poluarea apelor și solului din zonele respective;
- depozitele actuale de deșeuri, în special cele orășenești, nu sunt operate corespunzător, nu se compactează și nu se acoperă periodic cu materiale inerte în vederea prevenirii incendiilor, a răspândirii mirosurilor neplăcute; nu există un control strict al calității și cantității de deșeuri care intră pe depozit; nu există facilități pentru controlul biogazului produs; drumurile principale și secundare pe care circulă utilajele de transportat deșeuri nu sunt întreținute, mijloacele de transport nu sunt spălate la ieșirea din depozite; multe depozite nu sunt prevăzute cu împrejmuire, cu intrare corespunzătoare și panouri de avertizare;
- terenurile ocupate de depozitele de deșeuri sunt considerate terenuri degradate, care nu mai pot fi utilizate în scopuri agricole;
- colectarea deșeurilor menajere de la populație se efectuează neselectiv; ele ajung pe depozite ca atare, amestecate, astfel pierzându-se o mare parte a potențialului lor util (hârtie, sticlă, metale, materiale plastice).

Toate aceste considerente conduc la concluzia că gestiunea deșeurilor necesită adoptarea unor măsuri specifice, adecvate fiecărei faze de eliminare a deșeurilor în

mediu. Respectarea acestor măsuri trebuie să facă obiectul activității de monitorizare a factorilor de mediu afectați de prezența deșeurilor.

6.10. Inițiative adoptate pentru reducerea impactului deșeurilor asupra mediului

În cursul anului 2006 au fost realizate o serie de măsuri care au condus la îmbunătățirea activităților de gestionare a deșeurilor municipale și de producție, cum ar fi:

- finalizarea și aprobarea Planurilor Regionale de Gestionare a Deșeurilor
- elaborarea, aprobarea și începerea implementării unor proiecte de complexitate diferită (sisteme de management integrat al deșeurilor, proiecte de colectare selectivă, stații de transfer etc.), finanțate din fonduri europene
- sistarea activității pe 11 depozite de deșeuri municipale neconforme
- punerea în funcțiune a 2 noi depozite conforme pentru deșeuri municipale
- punerea în funcțiune a 1 stație de transfer pentru deșeuri municipale
- sistarea activității pe 47 depozite industriale periculoase, 43 bataluri pentru deșeuri din industria extractivă a petrolului, concomitent cu găsirea unor soluții alternative de gestionare a deșeurilor
- sistarea activității a 114 crematorii pentru tratarea deșeurilor medicale periculoase
- organizarea a numeroase campanii de educare și conștientizare a publicului.

De asemenea, autoritățile de protecția mediului centrale, regionale și locale, au beneficiat de instruire și suport tehnic din partea experților străini, în cadrul proiectelor de Twinning și Asistență Tehnică în derulare:

- Twinning RO2004/IB/EN/09 – Implementarea și aplicarea acquis-ului de mediu la nivel național și coordonarea celor 8 proiecte regionale de Twinning - Agenția Națională pentru Protecția Mediului
- Twinning RO2004/IB/EN/06 – Implementarea și aplicarea acquis-ului de mediu în România, cu accent pe gestionarea deșeurilor municipale – Agenția Regională pentru Protecția Mediului Bacău
- Twinning RO2004/IB/EN/07 – Implementarea și aplicarea acquis-ului de mediu în România, cu accent pe gestionarea deșeurilor industriale - Agenția Regională pentru Protecția Mediului Galați
- PHARE/2004/016-772.03.03/04.0114 - Asistență tehnică în vederea elaborării Planurilor Regionale de Gestionare a Deșeurilor
- PHARE/2004/016-772.03.03/04.02 – Campanii de educare și informare pe teme legate de gestionarea deșeurilor
- PHARE/2004/016-772.03.03/04.03 – Implementarea Directivei privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

6.11. Tendințe privind generarea deșeurilor

Deșeurile de orice fel, rezultate din multiplele activități umane, constituie o problemă de o deosebită actualitate, datorată atât creșterii continue a cantităților și a tipurilor acestora (care prin degradare și infestare în mediul natural prezintă un pericol pentru mediul înconjurător și sănătatea populației), cât și însemnatelor cantități de materii prime, materiale refolosibile și energie care pot fi recuperate și introduse în circuitul economic.

Aplicarea unui sistem durabil de gestionare a deșeurilor implică schimbări majore ale practicilor actuale. Implementarea acestor schimbări va necesita participarea tuturor segmentelor societății: persoane individuale în calitate de consumatori, întreprinderi, instituții social-economice, precum și autorități publice.

Generarea deșeurilor este indicatorul care ilustrează cel mai bine măsura interacțiunii dintre activitățile umane și mediu. Generarea deșeurilor urmează, de obicei, tendințele de consum și de producție. De exemplu, generarea deșeurilor menajere (cantitate/locuitor) crește odată cu creșterea nivelului de trai. Creșterea producției economice, dar și gestionarea ineficientă a resurselor, conduc la generarea de cantități mari de deșeuri.

6.11.1. Prognoza privind generarea deșeurilor municipale

Prognoza de bază ia în considerare factorii de influență și anume: evoluția populației; evoluția economiei; racordare la sistemele centrale de canalizare/epurare; prognoza activităților de construcții; schimbări în comportamentul consumatorilor, educația privind mediul înconjurător, nivelul de trai.

Cu toate că pe termen scurt și mediu principala opțiune de gestionare a deșeurilor va fi în continuare depozitarea, obiectivul este de a promova opțiuni superioare de gestionare și de a asigura alinierea la practicile europene, de evitare pe cât posibil a soluțiilor de eliminare finală (depozitare, incinerare).

Deșeurile municipale reprezintă o problemă rezolvabilă tehnic numai după ce societatea își va asuma rolul important în separarea, reutilizarea, reciclarea și compostarea acestora, iar industria va acorda atenția corespunzătoare proiectării, astfel încât produsele să poată fi reutilizate sau reciclate.

Cantitatea de deșeuri municipale generate va crește din cauza creșterii consumului de bunuri la populație, creșterea fiind estimată la 0,8% pe an/locuitor.

Pentru cantitatea de nămoluri generate de stațiile de epurare orășenești s-a luat în considerare populația racordată la sistemele de alimentare cu apă și canalizare și s-a prognozat o creștere medie de 25% pe an a populației racordate, în acest fel crescând proporțional și cantitatea de nămol generată.

Pentru cantitatea de deșeuri din construcții și demolări s-a prognozat, de asemenea, o creștere medie de 0,8% pe an în ceea ce privește generarea.

Pornind de la cantitățile de deșeuri estimate a fi generate și ținând seama de obiectivele stabilite privind extinderea sistemului de colectare și implementarea colectării selective, au fost estimate cantitățile de deșeuri care vor fi colectate, precum și cantitățile de deșeuri care urmează a fi colectate separat.

6.11.2. Prognoza generării deșeurilor de producție

Prognoza de generare a deșeurilor de producție arată o scădere a acestora cu cca. 3%/an; este de așteptat ca indicele de scădere al cantităților de deșeuri periculoase generate să fie mai mare, pe măsură ce vor fi implementate tehnologii curate și se vor aplica principiile prevenirii, reducerii și controlului integrat al poluării;

Va fi necesară schimbarea abordării modului de gestionare a deșeurilor periculoase, astfel:

- schimbarea materiei prime care generează deșeul periculos și/sau schimbarea și modificarea tehnologiei - aplicare BAT;
- renunțarea la realizarea produsului care generează deșeurile;
- găsirea unor modalități de valorificare, și înlocuirea depozitării permanente cu stocarea temporară în vederea valorificării;
- promovarea dezvoltării instalațiilor specifice de tratare, inclusiv tratarea fizico-chimică, și acolo unde deșeul devine nepericulos, depozitare pe depozite pentru deșeuri nepericuloase;
- depozitarea deșeurilor periculoase care nu pot fi valorificate sau incinerate se va realiza în depozite conforme cu cerințele UE;

Investițiile necesare pentru tratarea/eliminarea deșeurilor periculoase vor fi realizate de către agenții economici care generează deșeurile sau, în regim privat, de operatori economici specializați care vor realiza aceste operații pentru terți contra cost.

6.11.3. Îmbunătățirea calității managementului deșeurilor

Prin implementarea prevederilor legale în activitatea curentă a agenților economici și a administrațiilor publice locale, se preconizează că impactul gestionării deșeurilor asupra mediului și sănătății umane se va reduce semnificativ.

Obiectivul general al Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor și a Planului Național de Gestionare a Deșeurilor, aprobate de Hotărârea de Guvern nr. 1470/2004, este dezvoltarea unui sistem integrat de gestionare a deșeurilor, eficient din punct de vedere economic și care să asigure protecția sănătății populației și a mediului.

Pentru îndeplinirea obiectivelor de mai sus este necesară implicarea practic a întregii societăți, reprezentată prin autorități publice, generatori de deșeuri, asociații profesionale, societatea civilă.

Obiectivele specifice pentru gestionarea deșeurilor sunt:

- asigurarea celor mai bune opțiuni pentru colectarea și transportul deșeurilor municipale, în vederea unei cât mai eficiente valorificări și eliminări a acestora pentru asigurarea unui management ecologic rațional;
- reutilizarea, reciclarea, tratarea în vederea recuperării sau eliminării și eliminarea corespunzătoare a deșeurilor din construcții și demolări;
- prevenirea eliminării necontrolate pe soluri și în apele de suprafață a nămolurilor orășenești provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate;
- adoptarea și implementarea de măsuri în vederea prevenirii generării deșeurilor de ambalaje, asigurării valorificării și reciclării și minimizarea riscului determinat de substanțele periculoase din ambalaje,
- punerea în practică a obiectivelor Planului Național de Gestionare a Deșeurilor.

În vederea conformării cu cerințele legislative în domeniul gestionării deșeurilor, proiecte integrate de management al deșeurilor se vor derula în conformitate cu Planul Național de Gestionare a Deșeurilor și cu Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor. Programele de investiții vor include activități legate de ierarhia în ceea ce privește managementul deșeurilor (prevenire, colectare și colectare selectivă, valorificare și reciclare, tratare și eliminare), în paralel cu închiderea depozitelor de deșeuri neconforme.

Proiectele respective vor acoperi aglomerările urbane și rurale, la nivel județean/regional. De asemenea, se urmărește extinderea/finalizarea sistemelor de management al deșeurilor, astfel încât acestea să acopere tot teritoriul țării și întreaga populație.

Scopul îl constituie crearea unui sistem modern de management al deșeurilor care să contribuie la reducerea cantității de deșeuri depozitate, prin stabilirea unui sistem adecvat care să trateze fiecare tip de deșeuri în parte, în vederea protejării mediului.

În paralel, se vor derula proiecte de conștientizare a populației, având în vedere faptul că, pentru realizarea sistemelor eficiente de gestionare integrată a deșeurilor nu este suficientă doar dezvoltarea infrastructurii, ci și implicarea populației. A contribui la conservarea și refolosirea resurselor existente este mai mult decât dovada unei bune politici civice, este exact ceea ce trebuie să facă fiecare cetățean în vederea protejării mediului în care trăim. Reducerea volumului de deșeuri depozitate și protejarea resurselor naturale presupun implementarea sistemului de colectare selectivă a deșeurilor, valorificarea și reciclarea deșeurilor refolosibile. Fiecare cetățean trebuie să conștientizeze faptul că, dacă nu acționează în direcția colectării selective a unor deșeuri care se generează zilnic (ambalaje de hârtie și carton, recipiente din plastic, sticlă sau metal, deșeuri electrice și electronice și baterii) și le aruncă amestecat în pubele sau

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

containere de gunoi, acest lucru se va reflecta, foarte curând, nu doar în gradul ridicat de poluare care afectează sănătatea umană și a mediului, ci și în prețul pe care trebuie să-l plătească pentru produsele noi din același material, pentru serviciul de salubritate etc.

6.12. Substanțe și preparate chimice periculoase

Datorită riscului pe care îl reprezintă substanțele și preparatele chimice periculoase pentru mediu și sănătatea umană, activitățile desfășurate care implică aceste materiale presupun un interes deosebit, din partea tuturor factorilor implicați.

Agenții economici trebuie să obțină documente care conțin prevederi pentru substanțele și preparatele chimice periculoase puse pe piață, comercializate sau utilizate și autorizații de funcționare a instalațiilor. Autoritățile competente au responsabilitatea pentru implementarea și monitorizarea implementării legislației specifice, naționale și comunitare.

În februarie 2006 în România s-a derulat acțiunea de evaluare instituțională în cadrul Misiunii Comisiei Europene PEER REVIEW. Evaluarea în domeniul chimicalelor a avut loc în intervalul 10-17 februarie 2006. Obiectivul industrial ales a fost SC FARMEC SA, județul Cluj. Concluzia experților și raportul Comisiei Europene în privința aceasta au fost pozitive, România a obținut steguleț verde în domeniul legislației chimicalelor.

În prezent se derulează un proiect comun româno-germano-ceh, RO 2004/IB/EN/01-09, „Întărirea capacității Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în implementarea monitorizării și controlului transpunerii legislației de mediu”, cu termen de finalizare în noiembrie 2007, cu opt componente regionale și una națională. Fiecare componentă dezvoltă cel puțin o activitate de instruire privind legislația europeană în domeniul chimicalelor. În cadrul proiectului de twinning s-au organizat seminariile cu teme specifice, la sediile agențiilor regionale pentru protecția mediului, la care au participat reprezentanți ai autorităților teritoriale și naționale pentru protecția mediului, comisariatelor județene ale gărzii naționale de mediu, agenților economici care desfășoară activități cu chimicale.

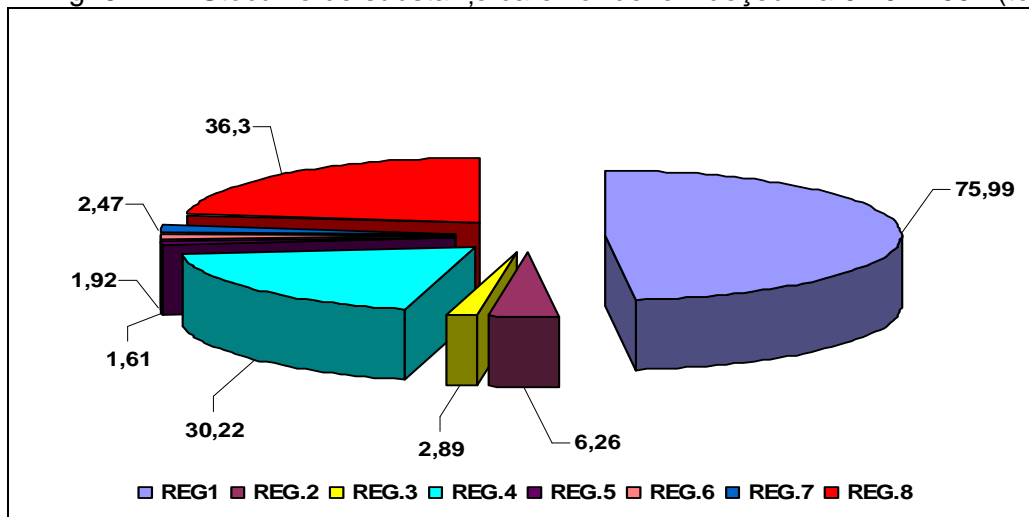
În vederea implementării Strategiei Internaționale de Gestionare Integrată a Chimicalelor (SAICM), în luna martie 2006, s-a realizat inventarul agenților economici care dețin stocuri de substanțe la data de 01 martie 2006 și stocuri de substanțe periculoase care vor deveni deșeuri la 01.01 2007. S-au înregistrat, după cum urmează:

Tabel 6.12.1. Inventarul agenților economici care dețin stocuri

Denumirea	Reg.1	Reg.2	Reg.3	Reg.4	Reg.5	Reg.6	Reg.7	Reg.8	TOTAL
Substanțe și preparate anorganice	75,99	6,26	2,89	30,22	1,61	1,92	2,47	36,3	157,66
Substanțe și Preparate organice	1,14	7,15	0,11	3,16	0,01	0,02	0,26	21,71	33,59
Compuși diverși	0,76	0,130	0	0,51	0	0,02	0,38	0,08	1,88
Total	77,89	13,54	3	33,89	1,62	1,96	3,11	58,09	193,13

Fig. 6.12.1. Stocurile de substanțe care vor deveni deșeuri la 01.01.2007 (tone)

6.12.1. Importul și exportul anumitor substanțe și preparate periculoase

Pe teritoriul României s-au desfășurat activități de import/export cu țări terțe, în conformitate cu prevederile HG nr.697/2004 privind aprobarea Procedurii de Consimțământ Prealabil în Cunoștință de Cauză (Procedura PIC) pentru controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase, reglementare care a creat cadrul instituțional necesar aplicării Regulamentului 304/2003 privind importul și exportul anumitor chimicale periculoase. Obiectivele Regulamentului sunt:

- punerea în aplicare a Convenției de la Rotterdam privind Procedura PIC pentru controlul importului și exportului anumitor substanțe și preparate chimice periculoase comercializate la nivel internațional;
- încurajarea răspunderii comune și a eforturilor de cooperare în circulația internațională a produselor chimice periculoase în scopul protejării sănătății oamenilor și a mediului de posibile daune;
- contribuția la utilizarea ecologică corectă a acestora.

România a aderat la Convenția de la Rotterdam, adoptată la 10 septembrie 1998, prin Legea nr. 91 din 18 martie 2003.

Convenția de la Rotterdam are ca scop încurajarea împărțirii responsabilităților și cooperarea dintre părți, în domeniul comerțului internațional cu anumiți produși chimici periculoși, pentru a proteja sănătatea populației și mediul, de eventuale daune și pentru a contribui la utilizarea rațională a acestora, facilitând schimbul de informații referitoare la caracteristicile lor, instituind un procedeu național de luare a deciziilor, aplicabil importului și exportului acestora și asigurând comunicarea acestor decizii, Părților la Convenție.

În luna octombrie 2006, la Cea de a treia reuniune a Conferinței Partilor Convenției de la Rotterdam care a avut loc la Geneva, România a fost aleasă, pentru o perioadă de doi ani, vicepresedinte al acestui înalt for internațional.

Conform cerințelor Regulamentului 304/2003 prin care se implementează la nivelul Uniunii Europene prevederile Convenției de la Rotterdam, importul și exportul anumitor substanțe și preparate periculoase se realizează în baza unei proceduri de notificare. Urmare implementării acestei proceduri în România, în 2006 s-au înregistrat la Autoritatea Națională Desemnată pentru Implementarea PIC, un număr de 14 importatori și 10 exportatori de substanțe și preparate sub incidența Procedurii PIC. S-au importat 4.676,21 tone de substanțe ca atare și 43,79 tone preparate și s-au exportat 88.343,8 tone substanțe ca atare și 278,49 tone preparate care fac obiectul Regulamentului 304/2003 .

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

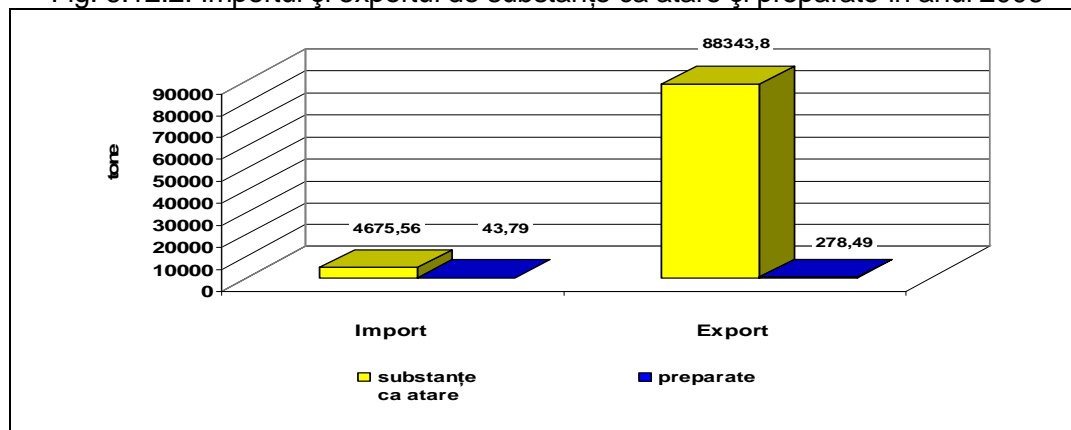
Tabel 6.12.2. Importul de substanțe ca atare și preparate în anul 2006

DENUMIRE PREPARAT /SUBSTANȚĂ IMPORTATĂ	CANTITATE PREPARAT (TONE)	CANTITATE SUBSTANȚĂ ÎN PREPARAT (TONE)	CANTITATE SUBSTANȚĂ CA ATARE (TONE)
Tegoamin EPS/NALCO 7846-1/Nonylphenol ethoxilate	16,00	7,08	-
Preparat pentru industria Colorantilor/Nonylphenoethoxilate	3,23	0,15	-
Nonylphenoethoxilate	-	-	16,44
Para Nonylphenol	-	-	0,19
Ethylene oxide	-	-	4656,03
ETOMIX / Ethylene oxide	2,87	0,25	-
Carbon tetrachloride	-	-	0,71
Chloroform	-	-	1,79
1,2 dibromoethane	-	-	0,98
1,2-Dicloroethane	-	-	0,02
Tanalith C 310/pentoxid de arsen	19,25	3,33	-
Calomel	-	-	0,05
Aqua Reslin S/Permethrin	2,44	0,25	-
Total	43,79	11,06	4676,21

Tabel 6.12.3. Exportul de substanțe ca atare și preparate în anul 2006

DENUMIRE PREPARAT/SUBSTANȚĂ EXPORTATĂ	CANTITATE PREPARAT (TONE)	CANTITATE SUBSTANȚĂ ÎN PREPARAT (TONE)	CANTITATE SUBSTANȚĂ CA ATARE (TONE)
Benzen	-	-	73057,47
Creosote oil	-	-	15276,68
1,2 Dichloroetane	-	-	9,65
Fundazol 50 WP/ benomyl	3,00	1,50	-
NOFOX 6, NOFOX 10/ Nonylphenol ethoxylate	275,49	272,74	-
Total	278,49	274,24	88343,8

Fig. 6.12.2. Importul și exportul de substanțe ca atare și preparate în anul 2006

6.12.2. Evaluarea riscului utilizării substanțelor chimice periculoase asupra sănătății umane și a mediului

Legislația comunitară pentru evaluarea riscului substanțelor existente este Regulamentul 793/93/CE privind evaluarea și controlul riscului substanțelor existente. Prevederile acestui regulament au fost transpuse în legislația românească prin HG 2427/2004, privind evaluarea și controlul riscului substanțelor existente.

Evaluarea riscului reprezintă estimarea incidenței și gravității efectelor adverse care, se pot produce în cadrul unei populații umane sau în cadrul unei componente de mediu, ca urmare a unei expuneri reale sau previzibile la o substanță.

În procesul de evaluare a riscului, o atenție specială trebuie acordată substanțelor care pot avea efecte cronice, mai ales substanțelor despre care se cunoaște, sau sunt suspectate, că sunt cancerigene, mutagene, toxice pentru reproducere (CMR), ori care sunt cunoscute, sau suspectate, că măresc incidența acestor efecte.

La nivel național se lucrează la întocmirea listei cu substanțele prioritare, ca urmare a inventarierii tuturor substanțelor existente pe piața din România. Lista națională urmează să fie corelată cu lista europeană de substanțe prioritare, în vederea identificării, dacă este cazul, a altor substanțe prioritare.

Agenția Națională pentru Protecția Mediului, actualizează inventarul agenților economici care desfășoară activități cu substanțe și preparate existente, cu datele aferente anului 2006. Informațiile se vor regăsi în raportul privind starea factorilor de mediu pe anul 2007.

6.12.3. Prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest

Activitățile cu azbest din România sunt reglementate de HG 124/2003 privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest, care transpune Directiva 87/217/CEE cu același nume și punctul 6 referitor la restricționarea comercializării și utilizării azbestului și produselor care conțin azbest, din anexa nr. 1 a Directivei 76/769 privind restricționarea introducerii pe piață și a utilizării unor substanțe și preparate periculoase.

Pe teritoriul României există 8 agenți economici, mari producători de materiale cu conținut de azbest: FIBROCIM Aleșd, MOLDETERNIT Bicz, AZBOCIM Fieni, IZOLATORUL București, ETERMED Medgidia, CONGIPS Oradea, FERMIT Râmnicu-Sărat, FIBROCIM Târgu-Jiu.

În conformitate cu cerințele legislative, începând cu anul 2005, unii agenți economici au înlocuit azbestul din procesul de fabricație a ferodourilor, cu materiale non-azbest.

- 4 agenți economici producători au re tehnologizat activitatea pentru produse non-azbest
SC FERMIT SA RÂMNICU SĂRAT – a înlocuit fibrele de azbest cu fibre minerale, textile și fibre organice
SC IZOLATORUL SA BUCUREȘTI a înlocuit fibrele de azbest cu fibre textile și fibre organice
SC CONGIPS SA ORADEA, SC ETERMED SA MEDGIDIA
- SC AZBOCIM SA FIENI a solicitat aviz de mediu pentru închidere și dezafectare

Deșeurile cu conținut de azbest sunt depozitate în spații proprii de depozitare ale agenților economici - FIBROCIM Aleșd, MOLDETERNIT Bicz, ETERMED Medgidia, FERMIT Râmnicu-Sărat - sau sunt eliminate pe depozite de deșeuri periculoase sau nepericuloase, în condițiile impuse de legislația specifică a deșeurilor.

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

Pe depozitul Fibrocim Aleșd s-au depus 80,98 tone deșeuri provenite din județul Bihor.

Conform datelor puse la dispoziție de Direcția de Sănătate Publică Buzău, în Programul de monitorizare a riscurilor substanțelor chimice periculoase pentru sănătate, a fost înscrisă societatea FERMIT SA Râmnicu-Sărat. Profilul de activitate al acestei societăți este fabricarea produselor de etanșare și a garniturilor pe bază de azbest. Tehnologia de fabricație presupune utilizarea mai multor substanțe chimice periculoase restricționate, printre care și azbestul.

Începând cu anul 1999, societatea a inițiat un program de re tehnologizare, în cadrul căruia prioritară a fost eliminarea azbestului din rețetele de fabricație. În prezent, se mai utilizează azbest doar în procent de aproximativ 15%, în secția MARSIT (în care se produc plăci utilizate ca materiale de etanșare).

Agenția Națională pentru Protecția Mediului, actualizează inventarul agenților economici care dețin materiale cu conținut de azbest, cu datele aferente anului 2006. Informațiile se vor regăsi în raportul privind starea factorilor de mediu pe anul 2007.

6.12.4. Substanțe reglementate de Protocolul de la Montreal (ODS)

Problema deteriorării stratului de ozon a fost abordată, la nivel mondial, în 1985 la Viena, când a avut loc reuniunea Convenției de la Viena pentru protecția stratului de ozon, Convenție care conturează responsabilitățile statelor pentru protecția sănătății umane și a mediului, împotriva efectelor adverse ale deprecierei stratului de ozon, stabilind un cadru sub care s-a negociat Protocolul de la Montreal.

Părțile la Protocolul de la Montreal au hotărât să protejeze stratul de ozon prin luarea unor măsuri de precauție pentru controlul echitabil al emisiilor globale de substanțe care contribuie la epuizarea stratului de ozon având drept obiectiv final eliminarea acestora prin intermediul progreselor înregistrate în domeniul științei și având în vedere considerațiile de ordin tehnic și economic, prin găsirea de substanțe și tehnologii alternative.

Amendamentul de la Londra a stabilit Mecanismul de finanțare și a fost adoptat de România odată cu ratificarea Convenției de la Viena și Protocolului de la Montreal, prin Legea nr. 84 /1993.

Amendamentul de la Copenhaga al Protocolului de la Montreal a fost acceptat prin Legea nr. 9/2001, iar Amendamentul de la Montreal al Protocolului de la Montreal, prin Legea nr. 150/2001. România este clasificată ca țară care acționează în baza Articolului 5 al Protocolului de la Montreal, paragraful 1 și i s-a acordat o perioadă de grație de 10 ani de la aplicarea măsurilor de eliminare prevăzute la Articolul 2 al Protocolului, ca și țărilor care au un consum anual de substanțe reglementate înscrise în Anexa A, mai mic de 0,3 kg/cap de locuitor.

Substanțele care afectează stratul de ozon se clasifică astfel:

- Grupa I → clorofluorocarburi (CFC), inclusiv izomerii
- Grupa II → alte clorofluorocarburi, inclusiv izomerii
- Grupa III → haloni, inclusiv izomerii
- Grupa IV → tetraclorura de carbon
- Grupa V → metil cloroform
- Grupa VI → bromura de metil
- Grupa VII → hidroclorofluorocarburi (HCFC-22), inclusiv izomerii

Regimul ODS-urilor este reglementat prin Legea nr. 159/2000 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 89/1999 privind regimul comercial și introducerea unor restricții la utilizarea hidrocarburilor halogenate care epuizează stratul de ozon.

Există un cadru legal pentru eliminarea ODS-urilor - Hotărârea de Guvern nr. 58/2004 pentru aprobarea Programului Național de eliminare treptată a substanțelor care epuizează stratul de ozon, având ca scop actualizarea pe termen scurt a unei strategii

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

de eliminare eşalonate și fezabile a ODS rămase în utilizare în România, aplicabilă în perioada 2003-2005.

În prezent se derulează proiectul MP/ROM/06/004 - "Închiderea capacităților de producție ce conțin substanțe care depreciază stratul de ozon" finanțat de Fondul Multilateral al Protocolului de la Montreal privind substanțele care depreciază stratul de ozon, aprobat în urma negocierilor ce au avut loc la Montreal – la cea de-a 47-a Reuniune a Comitetului Executiv al Fondului Multilateral, 21 – 25 noiembrie 2005. Pentru coordonarea acestuia, MMGA a beneficiat de asistență tehnică a Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială (ONU/IDI).

Componentele proiectului sunt:

- dezafectarea instalațiilor de producție a CFC-urilor, aflate în conservare, la Bicapa Tarnăveni;
- dezafectarea capacităților de producție a Bromurii de Metil la Sinteza Oradea;
- eliminarea producției de tetraclorură de carbon la Oltchim Râmnicu Vâlcea;
- eliminarea producției secundare de tetraclorură de carbon de la Chimcomplex Borzești (prin incinerare la sursă cu recuperare de materii și recircularea acestora în procesul tehnologic, conform normelor europene).
- punerea în exploatare a instalației pentru degresare cu percloretilena, solvent alternativ pentru tetraclorura de carbon, la SC Arpechim SA Pitești

În domeniul frigotehniei, se derulează un proiect pentru eliminarea definitivă a CFC-urilor până în 2007, a cărui implementare a fost inițiată în octombrie 2005, cu asistența Institutului SEI - Stockholm din Suedia și a Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială. Proiectul deține o componentă de revizuire a legislației naționale pentru domeniul frigotehniei, în vederea certificării tehnicienilor din frigotehnie și a licențierii firmelor cu activitate în acest domeniu, în lumina noilor directive aflate în curs de adoptare în Parlamentul European.

O altă prevedere a Protocolului de la Montreal a impus, pe lângă reducerea consumului de ODS și, recuperarea și reciclarea lor, în toate sectoarele de activitate în care acestea își găseau aplicabilitate: refrigerare, spume, aerosoli, stingerea incendiilor, solvenți și fumiganți.

Strategia privind substanțele utilizate în instalațiile frigorifice de uz casnic, comerciale și industriale este, de a elimina echipamentele frigorifice care folosesc CFC (CFC₁₂, CFC₁₁ etc) și înlocuirea acestora cu altele care utilizează HCFC sau alți agenți non-ODS.

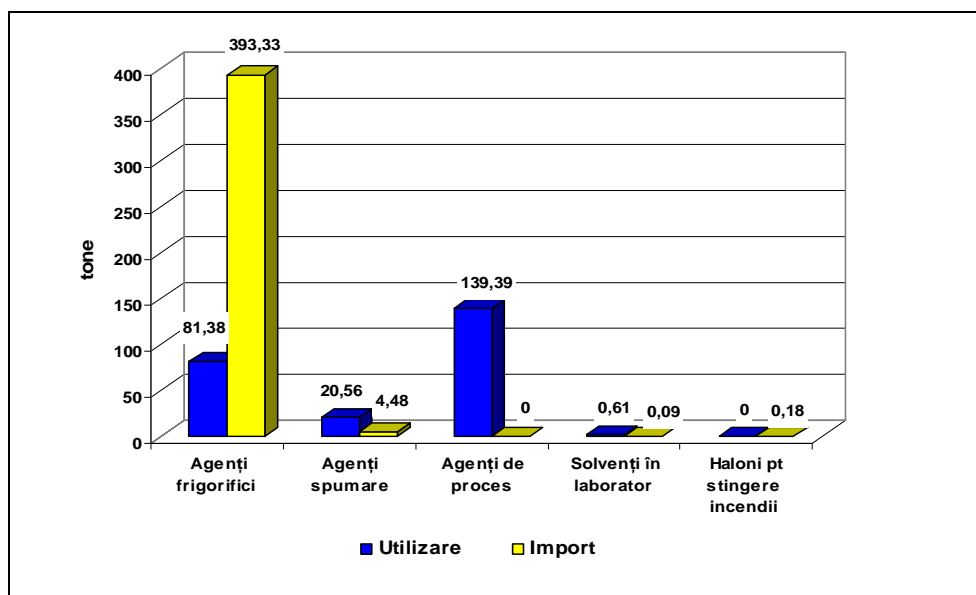
Conform prevederilor Programului Național de Eliminare a ODS din 1995 până în anul 2007, ținta de reducere a consumului de CFC trebuie să fie de 85%. În acest sens, a fost necesară îmbunătățirea sistemului de reglementare a importului și a utilizării agenților frigorifici în sectorul service (prin reducerea treptată a importurilor, cu 20% anual, până la atingerea nivelului 0), măsură realizată prin încurajarea sectorului frigorific pentru activitățile de recuperare și reciclare a agenților frigorifici.

În anul 2006 s-au înregistrat, pentru importul și consumul de ODS-uri, datele din tabelul 6.11.4.

Tabel 6.12.4. Importul și consumul de ODS-uri aferent anului 2006

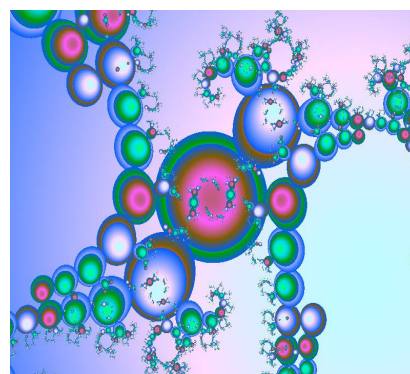
SECTOR ACTIVITATE	AGENȚI FRIGORIFICI (TONE)	AGENȚI SPUMARE (TONE)	AGENȚI DE PROCES (TONE)	SOLVENȚI ÎN LABORATOR (TONE)	HALONI PT STINGERE INCENDII (TONE)
Utilizare	81,38	20,56	139,39	0,61	0
Import	393,33	4,48	0	0,09	0,18

Fig. 6.12.3. Importul și consumul de ODS-uri aferent anului 2006

6.12.5. Biocide (utilizare, import, export)

Biocidele, reglementate prin HG 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide care a transpus Directiva 98/8/CE privind produsele biocide, sunt definite ca substanțe active și preparate conținând una sau mai multe substanțe active condiționate într-o formă în care sunt furnizate utilizatorului, având scopul să distrugă, să împiedice, să facă inofensivă și să prevină acțiunea sau să exercite un alt efect de control asupra oricărui organism dăunător, prin mijloace chimice sau biologice.

Normele metodologice de aplicare a HG 956/2005 aprobate prin Ordinul comun 1321/280/90/2006 al Ministerului Sănătății/Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor/Autorității Sanitar Veterinare și Siguranța Alimentelor stabilesc cerințele și conținutul dosarului tehnic pentru solicitarea autorizării biocidelor și procedura de autorizare și evaluare în vederea autorizării produselor biocide.

În anul 2006 au fost înregistrate la Secretariatul Tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide 1.017 dosare de notificare pentru produse biocide, din care 255 au primit aviz de punere pe piață.

A fost întocmită lista cu produse biocide care nu se mai comercializează în România, ca urmare a reevaluării din punct de vedere a substanțelor cu acțiune biocidă. S-au identificat 84 de preparate biocide, interzise la punerea pe piață.

6.12.6. Poluanți organici persistenti

Convenția de la Stockholm privind Poluanții Organici Persistenti (POPs) adoptată în luna mai 2001, are ca obiectiv protejarea sănătății umane și a mediului față de poluanții organici persistenti. A intrat în vigoare la 17 mai 2004, după ce a fost ratificată de 50 de state; în prezent include 98 de Părți (97 state și Uniunea Europeană).

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

România a devenit parte a Convenției o dată cu ratificarea acesteia prin Legea 261/2004. Convenția este focalizată pe reducerea și unde este necesar, eliminarea a 15 dintre POPs, care preocupă comunitatea internațională.

Poluanții organici persistenti sunt substanțele chimice care rămân intacte în mediu perioade îndelungate, toxice pentru oameni și organismele sălbatice și care se bioacumulează în țesuturile grase, sunt volatile și au o circulație globală prin atmosfera și apele mărilor și oceanelor.

În lista UE a POPs se regăsesc nouă pesticide: aldrin, clordan, difenil-diclorfenil-triclorețan (DDT), dieldrin, endrin, heptaclor, hexaclorbenzen, mirex și toxafen. POPs sunt recunoscuți ca având proprietăți toxice, persistentă, capacitate de bioacumulare, volatilitate și biodisponibilitate.

Convenția cere Părților să adopte și să implementeze măsuri ce conduc la reducerea sau eliminarea emisiilor de POPs din mediu având în vedere reducerea expunerii populației, animalelor și organismelor din mediu la aceștia. Se estimează că măsurile aplicate în totalitate vor reduce emisiile de POPs având beneficii asupra sănătății populației și mediului înconjurător, dar va fi dificil să se stabilească o legătură între o anumită măsură și un anumit beneficiu.

În România s-a elaborat Planul Național pentru Implementarea Convenției de la Stockholm care are ca obiective și operează în:

- eliminarea:
  - depozitelor și deșeurilor de pesticide
  - stocurilor de PCB
  - poluanților organici neidentificați (presupuși a fi POPs)
- interzicerea producției de POPs și a altor substanțe care ar putea fi incluse pe lista POPs
- reducerea emisiilor de POPs din incinerarea deșeurilor
- orientarea către o dezvoltare durabilă a unei agriculturi ecologice
- creșterea producției și a gradului de utilizare a substanțelor „curate” și mai economice în lupta împotriva vectorilor unor boli.

Agenția Națională pentru Protecția Mediului, actualizează inventarul agenților economici care dețin poluanți organici persistenti, cu datele aferente anului 2006. Informațiile se vor regăsi în raportul privind starea factorilor de mediu pe anul 2007.

6.12.7. Produse fitosanitare – pesticide

Produsele fitosanitare sunt reglementate de Directiva 79/117/CEE privind interzicerea introducerii pe piață și folosirii produselor care conțin anumite substanțe active care a fost transpusă în legislația românească prin Ordinul comun nr. 396/707/1944/2002 al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Apelor și Protecției Mediului privind interzicerea utilizării pe teritoriul României a produselor de uz fitosanitar conținând anumite substanțe active.

Sub denumirea de produse de uz fitosanitar sunt cuprinse toate produsele de natură chimică, biologică sau biotehnică, destinate prevenirii pagubelor cauzate de agenții patogeni, dăunători, buruieni și alte organisme dăunătoare culturilor agricole și vegetației forestiere, precum și produselor agricole depozitate. Sub aceeași denumire sunt cuprinse și alte produse, precum cele cu efect regulator de creștere, cu efect desicant, repelent, adjuvant, sinergic, inclusiv capcanele feromonale, chromo-atractive sau fago-atractive, alte produse a căror utilizare are ca scop îmbunătățirea stării fitosanitare a culturilor agricole, vegetației forestiere și a produselor depozitate.

Pe teritoriul României au existat stocuri istorice de produse fitosanitare (pesticide învechite), care au necesitat eliminare. În acest scop, în cadrul unui Program - Proiect PHARE EuropaAid/115815/D/SV/RO care s-a derulat în perioada decembrie 2004 – noiembrie 2005, cantități mari de pesticide învechite și ambalajele acestora au fost

RAPORT PRIVIND STAREA MEDIULUI ÎN ROMÂNIA

colectate și transportate în Germania pentru a fi eliminate. Au fost eliminate 1.735 tone de pesticide învechite care erau depozitate în 114 locații din România.

Până în prezent, este unul din cele mai mari proiecte de curățare de acest tip din Europa, care are la bază un cadru de contract FIDIC profesionist și tehnici de implementare calitative.

Pașii în realizarea proiectului au fost:

- Re-evaluarea cantităților de pesticide învechite la fiecare locație
- Supraveghere - independența permanentă a activităților de reambalare și curățare efectuate de Contractor la fiecare locație
- Supraveghere - independența permanentă a activităților de încărcare și transport efectuate de Contractor
- Controlul locației de incinerare și a documentelor de distrugere a pesticidelor învechite.

Așa cum dovedește experiența internațională, inventarele subestimează de obicei cantitatea reală de stocuri de pesticide sau chimicale care se află în prezent la locații.

Re-evaluarea cantităților de deșeuri de pesticide de la locațiile incluse în contract s-a finalizat în data de 20 august 2005. Re-evaluarea nu a demonstrat doar o diferență semnificativă între cantitățile de pesticide învechite (deșeurile de pesticide), dar și o cantitate semnificativ mai mare de ambalaje goale contaminate. Cantitățile reale s-au dovedit a fi cu 45% mai mult decât cantitatea prevăzută.

Datorită cantităților neașteptate descoperite pe parcursul implementării proiectului, în anul 2006 s-a derulat faza a II-a a proiectului, în care 747 tone de pesticide învechite sunt re-ambalate și eliminate.

În anul 2006 au fost emise 296 avize de mediu pentru produse de uz fitosanitar (pesticide), necesare în vederea omologării lor.

Agenția Națională pentru Protecția Mediului, actualizează inventarul agenților economici care dețin produse fitosanitare, cu datele aferente anului 2006. Informațiile se vor regăsi în raportul privind starea factorilor de mediu pe anul 2007.

6.12.8. Mercur

Ca urmare a implementării Strategiei UE privind mercurul la nivelul Statelor Membre și a celor în curs de aderare, în România s-a efectuat o primă analiză a pieței, pentru perioada 1 ianuarie 2004–1 octombrie 2005 și s-a înregistrat un consum de mercur și compuși cu mercur, după cum urmează:

Mercur metalic importat = 10,01 (tone)

Mercur total pe stoc = 206,65 (tone)

Mercur folosit = 10,89 (tone)

Cantitate mercur în deșeuri = 266,19 (tone)

Cantitatea de mercur în dispozitive = 9,80 (tone)

Cantitatea de mercur în turte cu mercur = 2627 (tone)

În continuare se vor urmări:

- evoluția pieței, ca urmare a viitoarelor restricții privind importul mercurului și a compușilor cu conținut de mercur,
- modalitățile de stimulare a utilizatorilor pentru a înlocui mercurul cu alte materiale nepericuloase.

Agenția Națională pentru Protecția Mediului, actualizează inventarul agenților economici care dețin echipamente cu mercur și compuși cu mercur, cu datele aferente anului 2006. Informațiile se vor regăsi în raportul privind starea factorilor de mediu pe anul 2007.

6.12.9. Introducerea pe piață a detergenților

A fost elaborat proiectul de hotărâre a Guvernului privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării Regulamentului nr. 648 / 2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind detergenții. Proiectul de hotărâre a Guvernului stabilește autoritățile naționale responsabile de implementarea actului normativ comunitar, atribuțiile acestora și sancțiuni pentru operatorii economici care nu respectă prevederile Regulamentului.